

รายงานการวิจัย

ศึกษาศักยภาพด้านที่พักรโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยว
ตามมาตรฐานสากล

**Study of Home-Stay Potentiality Connecting to Internationally
Tourism Development**

รวีวรรณ พวงสอน Rawiwan Pongsorn

ไพพรรณ มุ่งศิริ Paipun Mungsiri

จินตนา เจริญเนตรกุล Jintana Chareonnetkul

รัชดา เพ็ชรชระ Rachada Petchara

สุธัญญา ฐิตोปกการ Sutunya Titopakarn

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2554

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการวิจัย ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ทรศนีย์ ศิริศรี และรองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย กิริศรี ผู้ทรงคุณวุฒิ และขอขอบพระคุณดร.ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง รองศาสตราจารย์วรสิทธิ์ มุทเมธา และอาจารย์รุจิรพรรณ คงช่วย ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณมารดา บิดา ที่ให้ความรักความห่วงใย ให้แรงจูงใจ ฝึ่สัมฤทธิ์ และชีวิตที่ดีงามแก่ผู้วิจัย

คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้มอบแด่คุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ภาคภูมิใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่มี

รวีวรรณ พวงสอน

สิงหาคม 2555

ศึกษาศักยภาพด้านที่פקโฮมสเคย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล รวีวรรณ พวงสอน¹ ไพพรรณ มุ่งศิริ² จินตนา เจริญเนตรกุล³ รัชดา เพ็ชรชระ⁴ สุรัชัญญา จูโตปการ⁵

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาศักยภาพด้านที่פקโฮมสเคย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ซึ่งเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีด้านต่อที่פקโฮมสเคย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่פקโฮมสเคย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนของนักท่องเที่ยวได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห เห็นด้วยว่า เขตเทศบาลเมืองคลองแหมีศักยภาพและความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมและมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากพอต่อการลงทุน ควรมีการจัดการด้านที่פקโฮมสเคย์อยู่บริเวณใกล้กับตลาดน้ำคลองแห เพราะการจัดการที่פקโฮมสเคย์เป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนและเศรษฐกิจภายในชุมชนให้ได้รับการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นและเป็นส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากชุมชนคลองแหมีวัฒนธรรมประเพณีและสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ และประชาชนสามารถกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวเหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และมีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน เช่น ประชาชนในท้องถิ่นสามารถประกอบอาหารรวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นได้ อีกทั้งชุมชนมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถใช้การคมนาคมขนส่งเข้าถึงชุมชนคลองแหและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย อีกทั้งผู้นำชุมชนควรมีการจัดเตรียมหน่วยประสานงานกลางไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและควรให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการจัดการที่פקโฮมสเคย์

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมือง
คลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวมอยู่ใน
ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานที่พักโฮมสเตย์ จากมากไปหาน้อย คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านที่พัก
ด้านการจัดการ ด้านความปลอดภัย ด้านมูลค่าเพิ่ม ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านกิจกรรมการ
ท่องเที่ยว และด้านส่งเสริมการตลาด

คำสำคัญ: ศักยภาพ โฮมสเตย์

¹⁻⁴ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

⁵ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา

Study of Home-Stay Potentiality Connecting to Internally Tourism Development

Rawiwan Pounsorn¹ Paipun Mungsiri² Jintana Chareonnetkul³ Rachada Petchara⁴ and

Sutunya Titopakarn⁵

Abstract

The research aims to study home stay potentiality connecting to internally tourism development using questionnaire on reputation of sampling groups in Klong-hair municipal, Group one, 394 The purposive of sampling groups. Group two, collected by accidental sampling, however the total number of tourist 300 tourists is unknown. The research findings were as follows

1) Group of people in Klong-hair municipal accepted the potentiality and preparation of Klong-hair municipality in term of environment and resources that is worth having investment for home stay. The home stay location should close to Klong-hair floating market in order to promote tourism and to rise income of the community. Klong-hair floating market is prominent also the culture and tradition which people can take part in activity such as local food festival and other experiences. The Klong-hair community has infrastructure for tourist access to. Set up someone up to be otherwise a leader of operation team and home stay management by the authorities arranging.

2) Group of tourists in Klong-hair municipal accepted the potentiality in general. They consider in particular such as accommodation environment safety added worth food and nutrition Tour activity and marketing.

Key words: potentiality, home stay

.....
¹⁻⁴ Faculty of Liberal Arts. Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla.

⁵ Faculty of education Songkhla Rajabhat University.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	i
กิตติกรรมประกาศ.....	iv
สารบัญตาราง.....	vii
สารบัญภาพ.....	x
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์.....	29
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวและกลยุทธ์ทางการตลาด.....	34
ข้อมูลทั่วไปของตลาดน้ำคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การสร้างเครื่องมือการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
สรุปการวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	99
ก แบบสอบถาม.....	100
ข ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	111
ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ.....	118
ง ข้อมูลประชากร ที่มา:สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห.....	120
จ ระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวว่าด้วยการประเมินมาตรฐาน.....	122
โสมสเดย์ไทยพ.ศ. 2548	
ประวัติคณะผู้วิจัย.....	126

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามสถานภาพ	55
ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามระดับการศึกษา	55
ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามอาชีพ	56
ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	57
ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามการใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์	57
ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์	58
ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามการเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์	59
ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามหน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้กระทำกิจกรรม	59
ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามเพศ	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามอายุ	60
ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามสถานภาพ	61
ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามระดับการศึกษา	61
ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามอาชีพ	62
ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	63
ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามภูมิลำเนา	64
ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามการใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์	65
ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล	66
ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวม	70
ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านที่พัก จำแนกรายข้อ	71
ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านอาหารและโภชนาการ จำแนกรายข้อ	71
ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านความปลอดภัย จำแนกรายข้อ	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 24	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านการจัดการ จำแนกรายชื่อ.....	73
ตารางที่ 25	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกรายชื่อ.....	73
ตารางที่ 26	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านสภาพแวดล้อม จำแนกรายชื่อ..	74
ตารางที่ 27	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านมูลค่าเพิ่ม จำแนกรายชื่อ.....	75
ตารางที่ 28	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านส่งเสริมการตลาด จำแนกรายชื่อ.....	76

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1วิเคราะห์ความต้องการประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการที่ฟักโฮมสเตย์.....	4
ภาพที่ 2.1 ตราประจำเทศบาลเมืองคลองแห.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย เนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดจนจนถึงการสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปมีความสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างเร่งด่วน จังหวัดสงขลามีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก เช่น หาดชลาทัศน์ หาดสมิหลา พิพิธภัณฑ โบราณสถาน ศาสนสถาน ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน และศูนย์กลางค้าของภาคใต้

ความสำคัญของการท่องเที่ยว ของจังหวัดสงขลาเห็นอย่างชัดเจนจากการที่การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้ประชาชนและผู้ประกอบการภายในจังหวัดสงขลา มีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงปี 2550 เฉลี่ย 536,840 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 2,074.82 ล้านบาท (ข้อมูลผู้เยี่ยมชม ปี 2550 : จัดการเดินทางโดยผ่านบริษัทนำเที่ยวอำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา) นโยบายของรัฐในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศอย่างมากมาย และส่งผลดีกับธุรกิจอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน เช่น ธุรกิจทัวร์นำเที่ยว ร้านอาหารของที่ระลึก โรงแรมและที่พักอาศัยอื่นๆ ธุรกิจที่พักแรม (accommodation) มีหลายประเภท เช่น โรงแรม (hotel), โมเต็ล (motel) เกสต์เฮาส์ (guesthouse), รีสอร์ท (resort), อพาร์ทเมนต์ (apartment), แมนชั่น (mansion), คอนโดมิเนียม (condominium), ที่ตั้งแคมป์ (camp ground), บ้านพักรับรองของกรมป่าไม้, บ้านพักตากอากาศ, บังกะโล (bungalow), โฮมสเตย์ (home stay) และ แพ ฯลฯ สถานที่พักจะต้องสะอาด สะดวกสบาย ปลอดภัย และมีราคาที่เหมาะสมกับสภาพที่พักแต่ละประเภท

โฮมสเตย์จัดเป็นธุรกิจที่พัก ซึ่งจะต้องมีระดับมาตรฐาน 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่พัก ด้านอาหารโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม และด้านการส่งเสริมการตลาด อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโฮมสเตย์ นับว่ามีสำคัญจัดเป็นธุรกิจที่พักอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพราะสถานที่พักโฮมสเตย์ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชน

ของแต่ละท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดสงขลามีตลาดน้ำคลองแห ซึ่งจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งการเดินทางของนักท่องเที่ยวจากสถิติข้างต้นจะเห็นว่าประเภทที่พักที่นักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่จะเป็นที่พักประเภทโรงแรม ถ้าทางจังหวัดส่งเสริมและเห็นความสำคัญของที่พัก โฮมสเตย์ ก็สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี และเป็นทางเลือกในการเลือกประเภทที่พักให้กับนักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลต่อความเข้มแข็งของคนในชุมชนที่มีส่วนร่วมจัดการด้านที่พักโฮมสเตย์ให้ตรงกับความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และสามารถส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองแหให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

E-learning เป็นเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของตลาดน้ำคลองแห อธิบายเกี่ยวกับตลาดน้ำคลองแห ใ้ว่า คลองแหเป็นลำคลองสายเล็ก ๆ ที่มีอาณาเขตเชื่อมต่อระหว่างคลองเตยและคลองอู่ตะเภา อยู่ในบริเวณของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นสายน้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนรุ่นต่อรุ่นมาอย่างยาวนานในช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อเส้นทางการคมนาคมได้มีการเปลี่ยนแปลงไปและมีการพัฒนาจนมีความเจริญเข้ามาแทนที่ คลองแหก็เริ่มถูกลดบทบาทลง จนกระทั่ง นายอภิชาติ สังขชาติ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลคลองแห มีแนวความคิดที่จะรื้อฟื้นสภาพคลองแหขึ้นมา และจัดการให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอหาดใหญ่แนวความคิดการสร้างตลาดน้ำจึงเกิดขึ้นมา ตลาดน้ำคลองแห เป็นตลาดน้ำแห่งแรกของภาคใต้ เปิดให้บริการเมื่อ วันศุกร์ที่ 22 สิงหาคม 2551 มีเป้าหมายหลักเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของชาวคลองแห ชาวเมืองหาดใหญ่และพื้นที่ใกล้เคียง จะเปิดให้บริการในวันศุกร์ – วันอาทิตย์ ในเวลา 15.00 น. และขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในตลาดน้ำคลองแหเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทยที่อยู่บริเวณใกล้เคียง แต่อย่างไรก็ตาม ตลาดน้ำคลองแห ยังไม่มีการจัดการด้านที่พักแบบโฮมสเตย์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว ([www. E-learning.co.th](http://www.E-learning.co.th))

ดังนั้นคณะผู้วิจัยสนใจศึกษาศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการที่พักโฮมสเตย์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห เพื่อให้ตรงกับความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการที่พักรีสตอร์ย์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการด้านที่พักรีสตอร์ย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2.3 เพื่อศึกษาศักยภาพด้านที่พักรีสตอร์ย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

3. กรอบแนวความคิดการวิจัย

จากการศึกษาการประเมินมาตรฐานรีสตอร์ย์ไทย (2548) ผู้วิจัยได้นำแนวทางการศึกษาดังกล่าวมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 ปัจจัยแรงผลัก ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านกายภาพ

3.1.2 ปัจจัยแรงดึง ได้แก่ ด้านที่พักรีสตอร์ย์ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัยด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่มและด้านการส่งเสริมการตลาด

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาด้านที่พักรีสตอร์ย์ตามมาตรฐานสากล

ปัจจัยแรงผลักดัน		
<p>ปัจจัยส่วนบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการของประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับที่พักแบบโฮมสเตย์ - มีโอกาสในการเข้าไปมีส่วนร่วม - แสดงความรู้ การเผยแพร่ความเข้าใจต่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชน 	<p>ปัจจัยด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายของรัฐบาล - นโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) 	<p>ปัจจัยด้านกายภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะทางภูมิศาสตร์ - ทำเลที่ตั้ง - สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

ปัจจัยแรงดึง
<p>การประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านที่พัก - ด้านอาหารและโภชนาการ - ด้านความปลอดภัย - ด้านการจัดการ - ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว - ด้านสภาพแวดล้อม - ด้านมูลค่าเพิ่ม - ด้านการส่งเสริมการตลาด

<p>การพัฒนาด้านที่พักโฮมสเตย์ตามมาตรฐานสากล</p>

จากตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เขียนเป็นกรอบแนวคิด ดังภาพที่ 1.1

วิเคราะห์ความต้องการประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาศักยภาพด้านที่פקโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การท่องเที่ยว ตามมาตรฐานสากล

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาศักยภาพด้านที่פקโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ซึ่งมีองค์ประกอบปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความต้องการของประชาชนในชุมชนเพื่อให้มีที่พัก โฮมสเตย์ และมีโอกาสในการเข้าไปมีส่วนร่วม แสดงความรู้ เผยแพร่ความเข้าใจต่อการปรับปรุง สภาพแวดล้อมในชุมชน เพื่อสนับสนุนการจัดการด้านที่פקโฮมสเตย์

4.1.2 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย (ททท.) ต่อการสนับสนุนชุมชนสามารถบริหารจัดการด้านที่פקโฮมสเตย์

4.1.3 ปัจจัยด้านกายภาพ ได้แก่ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ ทำเลที่ตั้ง และสาธารณูปโภค ^{ขั้นพื้นฐาน}

4.1.4 การประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548 ด้านที่พัก ด้านอาหารและ โภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้าน มูลค่าเพิ่มและด้านการส่งเสริมการตลาด

4.2 ขอบเขตด้านประชากร คือ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมือง คลองแห และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 29,210 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554) และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในตลาดน้ำคลองแห ระหว่างเดือนมีนาคมถึง เดือนพฤษภาคม 2555 ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนของนักท่องเที่ยวได้ พิตร ทองชั้น (2535:199)

4.3 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาล เมืองคลองแห และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา จำนวน 29,210คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1967) (อ้างถึงในยุทธ ไกยวรรณ ,2553) และนักท่องเที่ยวได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน พิตร ทองชั้น (2535:199)

4.4 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ เขตเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

4.5 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือตั้งแต่เดือนตุลาคม2553ถึงเดือนกันยายน 2554

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ประชาชน หมายถึง บุคคลที่มีชื่ออยู่ในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

5.2 นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน

5.3 ที่พักโฮมสเตย์ หมายถึง เป็นที่พักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้าน โดยนักท่องเที่ยวจะมีโอกาสสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นและสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

5.4 มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย หมายถึง โฮมสเตย์ที่จัดบริการอยู่ในระดับมาตรฐาน 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่มและด้านการส่งเสริมการตลาด

5.5 ศักยภาพ หมายถึง ภาวะแฝง, อำนาจหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อให้ทราบข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเกี่ยวกับการจัดการด้านที่พักโฮมสเตย์

6.2 ทราบถึงปัจจัยที่มีผลตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อความต้องการด้านการจัดการที่พักโฮมสเตย์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห

6.3 เพื่อให้ทราบข้อมูลความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความต้องการด้านการจัดการที่พักโฮมสเตย์ ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห

6.4 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโฮมสเตย์แหล่งอื่นๆ ตามมาตรฐานสากล

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ศีรษะกษัตริย์ด้านที่พอกโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและกลยุทธ์ทางการตลาด
5. ข้อมูลทั่วไปของตลาดน้ำคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

กอบกุล กุลเสวีรุ่งโรจน์ (2546:10) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกต่อสิ่งต่างๆ ที่ตนเองมีความเชื่อหรือคำนึงถึง ที่ไม่ใช่สัญชาตญาณ

เขาวมาศ สันติฉัตรรัตน์ (2546: 10) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ เป็นการแสดงออกถึงทัศนคติของแต่ละบุคคล มักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันขององค์ประกอบด้วยปัจจัยการนำองค์กร ปัจจัยการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยการมุ่งเน้นลูกค้าและตลาดปัจจัยการวัดวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ปัจจัยการมุ่งเน้นทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยการจัดกระบวนการ

ถนอมทรัพย์ บัวแก้ว (2548: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการพูด การเขียน หรือเกิดจากความเชื่อ ค่านิยมและความคิดโดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นเครื่องมือช่วยในการพิจารณาการตัดสินใจแม้ว่าในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีหลักฐานยืนยันหรือไม่ก็ตาม และประโยชน์ที่ได้รับจากความคิดเห็นยังถือเป็นเครื่องมือทางวิชาการในการสำรวจประชามติ

นิภาพร ชุมประเวศ (2548: 10) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกรู้สึก ความเชื่อและการตัดสินใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน ซึ่งอาจเป็นการแสดงออกในทางบวกหรือลบก็ได้

จากนิยามดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัย สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทางการแสดงออกทาง ความเชื่อ ความคิด เข้าใจเฉพาะบุคคล ที่แสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และข้อมูลข่าวสารที่ตนมีอยู่

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

กิติ สุทธิสัมพันธ์ (2542: 12-13) ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลซึ่งทำให้บุคคลแต่ละบุคคลแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นมี ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

ก. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่างๆ คุณภาพสมอง

ข. ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

ค. ความเชื่อค่านิยมและเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้กลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนจากครอบครัว

ง. ประสบการณ์เป็นสิ่งที่เกิดการเรียนรู้ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

1.2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

ก. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลแต่ละบุคคล

ข. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็ต้องยอมรับและปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

ค. ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับทั้งนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับแตกต่างกันจะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็น

สุดา เรื่องรุจิระ (2543: 84-85) ได้ให้ความหมายของ “ปัจจัยเฉพาะส่วนบุคคล” คือ บุคคลที่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ อายุ รายได้ สถานภาพ ของครอบครัวและอาชีพ จะมีความต้องการความคิดเห็นต่างๆ แตกต่างไปตามปัจจัยเหล่านี้ จึงต้องศึกษาพื้นฐานเฉพาะบุคคลผู้มีอายุแตกต่างกันไม่ต้องการเป้าหมายในชีวิตเหมือนกัน เด็กๆ ต้องหาความสนุกสนาน วัยรุ่นต้องการให้เพื่อนฝูง

ยอมรับ ต้องการอิสระเสรีในการแสดงออกผู้ใหญ่ต้องการประสบความสำเร็จในอาชีพและมีฐานะมั่นคง ผู้สูงอายุต้องการความสงบสุข ผู้มีรายได้น้อยต้องการสินค้าราคาไม่แพง ปริมาณไม่ต้องมาก อุทิศ แก้วขาว (2543: 13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคลและจะมีผลต่อการศึกษา ทักษะคิดหรือ ความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ส่วนปัจจัยด้านสรีระ เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลที่เกิดจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและทัศนคติของบุคคล

2. ประสบการณ์ของบุคคลโดยตรง คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดเห็นต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรงเป็นการกระทำหรือ ได้พบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดทัศนคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว เป็นปัจจัยบุคคลเมื่อเป็นเด็กได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูอบรมของพ่อแม่และครอบครัว

4. ทัศนคติและความคิดเห็นต่อกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นและทัศนคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและทัศนคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงดันจากกลุ่ม

5. สื่อมวลชน คือสิ่งที่มีบทบาทในชีวิตประจำวันของคน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

รัศมี พันธุลาก (2545:20-21) ได้กล่าวถึงปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลไว้ว่า

1. เพศ ความแตกต่างของเพศนั้นส่งผลถึงการมีพฤติกรรมต่างกัน คือ ลักษณะของเพศชายมีการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วิเคราะห์แยกแยะ มีความมั่นใจในตนเองมากกว่าเพศหญิง แต่เพศชายยอมจำนนต่อกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้น้อยกว่าเพศหญิง

2. อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็น และพฤติกรรม เนื่องจากคนในวัยต่าง ๆ กันย่อมมีความต้องการแตกต่างกัน

3. สถานภาพสมรส เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนเรามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

4. ระดับการศึกษา งานแต่ละประเภทมีความต้องการบุคคลที่มีคุณวุฒิเหมาะสม และความสามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเป็นปัจจัยช่วยให้คนมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับตัวเอาชนะสิ่งแวดลอมได้ บุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงย่อมมีสติปัญญาในการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล มีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดลอมได้ถูกต้องมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า และการศึกษามีส่วนช่วยให้บุคคลปฏิบัติงานได้ดี

5. ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะมีเวลาสำหรับการทำงานและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานมากกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า

สุวิมล แม้นจริง (2546: 158) ได้ให้ความหมายของ “ปัจจัยส่วนบุคคล” คือบุคคลแต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการตัดสินใจซึ่งมีแรงจูงใจการยอมรับ ทักษะคติ ความเชื่อ บุคลิกภาพ และการได้รับอิทธิพลจากแหล่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงออกของรูปการตัดสินใจซึ่งไม่เหมือนกันและปัจจัยดังกล่าวก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่นและแต่ละวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งของนักการตลาดที่จะต้องเรียนรู้และเข้าใจในปัจจัยส่วนบุคคลของแต่ละองค์กรธุรกิจให้ได้

ซูชิฟ อ่อนโลกสูง (2553: 1) ปรัชญาปฏิบัตินิยมให้ความหมายประสบการณ์ไว้ว่า คือ สิ่งที่มนุษย์ทำ คิดและรู้สึก ประสบการณ์เกิดจากกระบวนการ 5 กระบวนการ คือ

1. การคิดใคร่ครวญ
2. การลงมือกระทำ
3. ผลที่เกิดตามมา
4. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวผู้กระทำ
5. การเรียนรู้อย่างถ่องแท้ในสิ่งนั้น

หากขาดกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งไปไม่เรียกว่าประสบการณ์ ต้องครบ 5 กระบวนการเท่านั้น จึงเรียกว่าเกิดประสบการณ์

พือาเจต์ (อ้างถึงใน ซูชิฟ อ่อนโลกสูง, 2553: 1) กล่าวถึงประสบการณ์ไว้ว่า คือ ผลของการกระทำโต้ตอบกันระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม) มี 2 ชนิด คือ

1. ประสบการณ์ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น ประสบการณ์ในการเดินทาง ประสบการณ์ในการรับประทานอาหาร เป็นต้น
2. ประสบการณ์เกี่ยวกับการคิดหาเหตุผลและประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งนำมาใช้แก้ปัญหาโดยเฉพาะปัญหาทางวิทยาศาสตร์

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามปัจจัยก็มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลทำให้แต่ละบุคคลแสดงความคิดเห็นที่อาจเห็นด้วยหรือแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยในส่วนทางพันธุกรรมและร่างกายด้านคุณสมบัติสมอง รวมไปถึงการศึกษาซึ่งแสดงออกทางความคิดการศึกษาทำให้คนที่มีความรู้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆอย่างมีเหตุผลหรือปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมก็ส่งผลต่อความคิดของบุคคลร่วมไปถึงการเกิดประสบการณ์ต้องลงมือกระทำสิ่งที่ต้องการให้เกิดประสบการณ์นั้น ด้วยตนเองเท่านั้นจึง

จะเกิดประสบการณ์ขึ้นมาได้ เช่น ต้องการมีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ ก็ต้องลงมือเขียน ตรวจแก้และปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง จึงจะเกิดประสบการณ์ เพียงฟังผู้อื่นเล่าให้ฟังถึงวิธีเขียน กฎเกณฑ์ในการเขียนหรือเขียนให้ดู แต่เรายังไม่ลงมือกระทำ ไม่มีทางที่จะเกิดประสบการณ์ขึ้นมาได้

1.3 ประเภทของความคิดเห็น

เรียมเมอร์ (อ้างถึงใน ปิยวรรณ ศักดิ์ศรี, 2548: 4-5) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกัน คือ

1.3.1 ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

1.3.2 ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

จากข้อความข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถเกิดจากการเรียนรู้เข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือมาจากประสบการณ์ที่เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อจิตใจและความคิดประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้ทั้งในทางที่ดี ได้แก่ การยอมรับ และในทางที่ไม่ดี ได้แก่ การปฏิเสธอาจมีระดับความคิดเห็นในระดับธรรมดาและรุนแรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึคนึกคิดของผู้นั้น

1.4 วิธีการวัดความคิดเห็น

เบสท์ (อ้างถึงใน สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย, 2548: 22) ได้เสนอแนะวิธีวัดความคิดเห็นไว้ว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นใด

มอร์แกน และคิง (อ้างถึงใน สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย, 2548: 21) การสัมภาษณ์หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (อ้างถึงใน ประพันธ์ สหสภิรมย์, 2548: 22) ได้กล่าวถึงการสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือ ความคิดเห็นที่มีอยู่ด้วยกันหลายวิธี แต่ที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1.4.1 วิธีเทอร์สโตน (Thurstone's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบ ตำแหน่งของความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน หรือเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal – Appearing Intervals)

1.4.2 วิธีของกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันจากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

1.4.3 วิธีจำแนกแบบ เอส ดี สเกล (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัด ทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม (Bipolar Adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

1.4.4 วิธีแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 4 หรือ 5 คำตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

1.5 การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของแบบลิเคิร์ต

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (อ้างใน สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย, 2550: 22) ได้กล่าวถึง การสร้างแบบสอบถามตามวิธีของลิเคิร์ตว่ามีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าเราจะวัดความคิดเห็นของใครที่มีต่อใครที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของความคิดเห็น และสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้น ๆ โดยคลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น โดยหลักในการสร้างแบบสอบถาม คือ ข้อความที่บรรจุในสเกลจะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นบวก และลบคละกัน ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย และชัดเจน ในการสร้างข้อความนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตแนวคิดหลัก หรือทฤษฎีพื้นฐานที่ผู้วิจัยมีความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นและขอบเขตของสิ่งที่เราจะศึกษา โดยจะต้องสร้างข้อความให้คลุมสิ่งที่เราต้องการวัด

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Pretest) เพื่อเลือกข้อความโดยใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายกับกลุ่มที่เราจะศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับปรุงข้อความและคัดเลือกข้อความ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ธิดิภพ ชยรัช (2548 : 5-6) ได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยว (Tourism) องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้น ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี เมื่อ ปี พ.ศ. 2506 ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ

2.1.1 การเดินทาง (Travel) หมายถึง การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทางไกลหรือระยะไกลก็ได้

2.1.2 จุดหมายปลายทาง (Destination) หมายถึง จุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวแล้วต้องเดินทางกลับมาที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิม โดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

2.1.3 ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยมุ่งหมายในการเดินทางอยู่หลายอย่างด้วยกัน ซึ่งผู้เดินทางคนหนึ่งอาจมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

2.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

ปรีชา แดงโรจน์ (2544: 30) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลก มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นสินค้าหลักในหลายประเทศ เป็นแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศที่สำคัญ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างงานสร้างอาชีพให้ประชาชนจำนวนมาก หลายประเทศถือเป็นนโยบายให้การส่งเสริมอย่างจริงจัง ความสำคัญในภาพรวมแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านพัฒนา (Development) เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาความเจริญก็ไปถึงภูมิภาคนั้น อาทิ ระบบสาธารณสุขไปทั่ว การคมนาคม โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2.2.2 ด้านเศรษฐกิจ (Economic)

ก. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก

ข. รายได้จากการท่องเที่ยวจะมีผลทบทวีคูณ ในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่า 2 เท่าตัว

ค. การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรการหมุนเวียนภายในประเทศ และมีการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพของประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการลดการว่างงานลง ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปของภาษีอากรประเภทต่าง ๆ

2.2.3 ด้านสังคม (Social)

ก. การท่องเที่ยวมีส่วนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างความเป็นมิตรไมตรีและความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน

ข. การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนา สร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำ จึงทำให้อยู่ดีกินดีมีความสุขโดยทั่วกัน

ค. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ

ง. การท่องเที่ยวช่วยขจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท ช่วยบรรเทาการอพยพแรงงานจากชนบทสู่เมือง

2.3 ประเภทของนักท่องเที่ยว

ฉันทิช วรรณถนอม (2551: 172-173) ได้กล่าวไว้ว่า คำจำกัดความของคำว่าการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร โดยให้ความหมายไว้ดังนี้

2.3.1 นักท่องเที่ยว (Tourists) หมายถึง ผู้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด นักท่องเที่ยวจำแนกได้ดังนี้

ก. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหรือนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (Foreign Tourist or International Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย

ข. นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มีถิ่นที่อยู่หรือที่พำนักถาวรในประเทศไทยในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง อาจจะเป็นคนไทยหรือคนต่างชาติที่พำนักอาศัยถาวรในประเทศไทยก็ได้ และมีการท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นอันมิใช่จังหวัดที่เขามีถิ่นที่อยู่ หรือที่พำนักถาวรนั้น

2.3.2 นักทัศนจร (Excursionists) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พำนักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวในระยะเวลาสั้น ๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้ที่โดยสารเรือสำราญทางทะเลที่ค้างพักแรมในเรือสำราญจะถูกนับว่าเป็นนักทัศนจรจำแนกได้ดังนี้

ก. นักทัศนจรชาวต่างประเทศ (Foreign Excursionists) หมายถึง นักทัศนจรชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจากต่างประเทศมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ข. นักทัศนจรภายในประเทศ (Domestic Excursionists) หมายถึง นักทัศนจรที่มีถิ่นที่อยู่หรือที่พำนักถาวรในประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นคนไทยหรือคนต่างชาติที่มีถิ่นที่อยู่หรือที่พำนักถาวรอยู่ในประเทศไทย หรือในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นอันมิใช่จังหวัดที่เขามีถิ่นที่อยู่หรือที่พำนักถาวร

David W. Howell (อ้างถึงใน พรพิมล วิกฤษพัฒน์, 2542) ได้แบ่งประเภทนักท่องเที่ยวตามแรงจูงใจ ความต้องการ วัตถุประสงค์ และความคาดหวังต่าง ๆ ได้แก่

1. The Vacation and Leisure Traveler นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเมื่อมีเวลาว่างและวันหยุดพักผ่อน ไปด้วยความสมัครใจและเลือกสถานที่ที่จะไปด้วยตนเอง ใช้เงินออมในการท่องเที่ยว แสวงหาความเพลิดเพลินนานาประการ ซื้อหาสินค้าและการบริการที่ตนพอใจ โดยคาดหวังว่าจะได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจ และก็นิยมซื้อรายการนำเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package tour) และในอนาคตเมื่อการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไปตลาดนักท่องเที่ยวที่พัฒนาแล้ว ก็อาจเลือกซื้อรายการนำเที่ยวที่จัดตามความต้องการของนักท่องเที่ยว (Tailor – mad Travel)

2. The Business and Professional Traveler การเดินทางเพื่อไปติดต่อเจรจาธุรกิจ ประชุมสัมมนา เพื่อได้รับข้อมูลที่เอื้อในงานอาชีพ นักท่องเที่ยวไม่สามารถตัดสินใจเองในเรื่องเกี่ยวกับวัน เวลา และสถานที่ได้ เวลาเป็นเรื่องสำคัญที่สุดสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ การบริการที่ให้การตรงเวลา รวดเร็ว สะดวกสบายและ ไม่มีข้อผิดพลาด เนื่องจากเวลาของเขามีจำกัด และการเดินทางท่องเที่ยว คือ ส่วนหนึ่งของงานประจำ

3. The Traveler Visiting Friends and Relatives การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้องและเพื่อน เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวขึ้น

2.4 ปัจจัยหลักเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ฉันทิช วรรณถนอม (2551: 175-177) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยหลักเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวที่ควรศึกษาไว้ดังนี้

2.4.1. ลักษณะพื้นฐานหรือลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว จำแนกออกตามลักษณะของเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ สถานภาพสมรส และถิ่นพำนัก ซึ่งแต่ละปัจจัยจะส่งผลถึงพฤติกรรมการเดินทางและการเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ต่อไปนี้

ก. เพศ โดยทั่วไปนักท่องเที่ยวชายเป็นกลุ่มที่มีการเดินทางมากกว่านักท่องเที่ยวหญิง โดยสามารถเดินทางได้ทั้งตามลำพังหรือเดินทางเป็นกลุ่ม มักกระจายตัวไปได้แทบทุกแหล่งท่องเที่ยว และสามารถทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายได้มากกว่า ในขณะที่นักท่องเที่ยวหญิงซึ่งมีความคล่องตัวน้อยกว่า มักเดินทางมากับเพื่อนหรือบริษัทนำเที่ยว โดยจะพิถีพิถันและรอบคอบในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวเป็นพิเศษ มักเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยและสามารถเดินทางได้สะดวก ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวใดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวหญิงมากหรือมีอัตราการเจริญเติบโตที่สูง ก็ย่อมได้รับภาพลักษณ์ในทางอ้อมว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย

ข. อายุ บุคคลที่ช่วงอายุแตกต่างกันก็จะมีความสามารถในการเดินทางได้แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้ คือ

1. กลุ่มวัยเด็ก ช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถเดินทางได้ตามลำพัง หากเดินทางท่องเที่ยวมักจะมากับพ่อแม่ หรือโรงเรียน หรือสถาบันที่จัดอบรมต่าง ๆ

2. กลุ่มวัยรุ่น ช่วงอายุ 15-24 ปี เป็นวัยที่กำลังศึกษาอยู่ หรือเพิ่งจบการศึกษา จึงยังไม่มีทุนทรัพย์ในการเดินทางด้วยตนเอง ส่วนใหญ่มักเดินทางมากับพ่อแม่ หรือโรงเรียน หรือสถาบันที่จัดการอบรมต่าง ๆ หรือเดินทางมาพักอาศัยอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ ตามโครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาต่าง ๆ ในทางตลาด ทั้งกลุ่มวัยเด็กและกลุ่มวัยรุ่นเป็นตลาดศักยภาพที่น่าส่งเสริม แม้ว่าจะยังไม่เป็นกลุ่มที่คาดหวังรายได้ทางการท่องเที่ยวได้น้อยก็ตาม แต่ถ้า

หากว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เกิดความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยวเมื่อวัยเด็กแล้ว พวกเขาอาจจะกลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้ง และจะกลายเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวศักยภาพในอนาคต ซึ่งจะสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวได้มากกว่าเดิม

3. กลุ่มวัยทำงานตอนต้น ช่วงอายุ 25 - 34 ปี เป็นกลุ่มศักยภาพในการใช้จ่ายได้สูง เพราะมีรายได้เป็นของตัวเองแล้ว ลักษณะกิจกรรมที่เลือกก็ยังสามารถทำได้หลากหลาย เพราะ สุขภาพเอื้ออำนวย โดยส่วนใหญ่พบว่ากลุ่มวัยนี้จะมีการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มวัยอื่น ๆ

4. กลุ่มวัยทำงานตอนกลางและตอนปลาย ช่วงอายุ 35 - 44 ปี และ 45 - 54 ปี เป็นกลุ่มที่มีการเดินทางค่อนข้างสูง ตามภาระหน้าที่การงานที่ได้รับผิดชอบมากขึ้น ประกอบกับฐานะทางการเงินและการงานค่อนข้างมั่นคงแล้ว

5. กลุ่มวัยเกษียณ ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีความถนัดในการเดินทางลดลง เนื่องจากสุขภาพไม่เอื้ออำนวย แต่จะมีวันหยุดค่อนข้างนานกว่ากลุ่มวัยอื่น ๆ เพราะไม่มีภาระการงานที่จะต้องรับผิดชอบแล้ว

ก. อาชีพ กลุ่มที่มีการทำหน้าที่การงานที่แตกต่างกัน มีโอกาสในการเดินทางแตกต่างกัน โดยกลุ่มคนที่ทำงานในอาชีพระดับสูง จะมีโอกาสเดินทางได้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพราะมีทุนทรัพย์มากกว่า นอกจากนี้ภาระหน้าที่การงานก็มีส่วนที่กำหนดให้ต้องเดินทางไปติดต่อกับบ่อยครั้งเช่นกัน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในกลุ่มระดับผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการเฉพาะตัวแทนขาย

ง. ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรที่สอดคล้องกับอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงมักจะมีอาชีพและรายได้ที่ดี ส่งผลให้การเดินทางได้บ่อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า นอกจากนี้ระดับการศึกษายังเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของนักท่องเที่ยวด้วย สมมติฐานที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงก็มักจะเป็นผู้ที่มีความคิดและวิถีชีวิตที่ดี ซึ่งจะแสดงออกถึงทัศนคติและพฤติกรรมท่องเที่ยวที่ดี เช่น มีแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม มีความเข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เป็นต้น

จ. ระดับรายได้ เป็นตัวบ่งชี้สำคัญถึงความสามารถในการเดินทางของบุคคล กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้สูงย่อมมีโอกาสในการเดินทางท่องเที่ยวได้ไกลและบ่อยครั้งกว่าบุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า โดยทั่วไปในทางการตลาด แบ่งกลุ่มรายได้ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มรายได้สูงหรือกลุ่มรายได้ระดับบน กลุ่มรายได้ปานกลางหรือกลุ่มระดับกลาง และกลุ่มรายได้ต่ำหรือระดับล่าง ซึ่งช่วงรายได้ที่จะกำหนดระดับฐานนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจและระดับค่าครองชีพของแต่ละประเทศ

ฉ. สภาพสมรส กลุ่มคนโสดมีโอกาสในการเดินทางได้บ่อยครั้งและพักได้ยาวนานกว่ากลุ่มที่แต่งงานแล้ว เนื่องจากสามารถตัดสินใจได้โดยลำพังและไม่มีภาระทางครอบครัวที่จะต้องดูแลมาก ในขณะที่กลุ่มที่แต่งงานแล้วก็อาจจะเดินทางน้อยลง แต่เมื่อมีการเดินทางก็มักจะไปเป็นครอบครัว (กรณีมีบุตร) หรือไปเป็นคู่ (กรณีที่ไม่มีบุตร) ซึ่งทำให้เกิดกลุ่มตลาดครอบครัว และกลุ่มคู่อันานิยมขึ้น

ช. ถิ่นพำนัก บุคคลที่อยู่ในสถานที่ที่มีสภาวะแวดล้อมและภูมิอากาศที่แตกต่างกัน ก็ย่อมมีความต้องการและเลือกแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน เช่น กลุ่มที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศเย็นจัด ก็ย่อมนิยมเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีอากาศอบอุ่นกว่า ในขณะที่กลุ่มที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศร้อน ก็มักจะแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งที่แตกต่างกันไปจากที่ตนประสบอยู่ เช่น ชาวตะวันตกนิยมเดินทางมาดินแดนตะวันออก เพื่อมาอาบแดดดูวิถีชีวิตดั้งเดิม ส่วนชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นิยมไปยุโรปเนื่องจากต้องการไปสัมผัสหิมะ อากาศที่หนาวเย็นและความศิวิไลซ์

2.4.2 การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว ศึกษาเปรียบเทียบผลได้จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีการเดินทางเข้าไปในแต่ละพื้นที่ที่ท่องเที่ยว โดยพิจารณาว่ามีการเดินทางเข้าไปยังสถานที่ใดบ้าง มีการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในบางแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ เพื่อนำมาวางแผนด้านขีดความสามารถในการรองรับของแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก และการวางแผนที่กระจายนักท่องเที่ยวออกไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีศักยภาพรองลงมา

2.4.3 กิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อนำมาวางแผนการสร้างและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2.4.4 ฤดูท่องเที่ยวในแต่ละช่วงเดือน จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวมีมากน้อยแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศในแหล่งท่องเที่ยวและถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยวรวมทั้งระยะเวลาวันหยุดพักผ่อนของนักท่องเที่ยวด้วย หากช่วงใดแหล่งท่องเที่ยวมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการเดินทาง และตรงกับช่วงวันหยุดยาวของนักท่องเที่ยว หรือตรงกับสภาพอากาศที่เลวร้ายในถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว มักมีผลทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวขึ้นจำนวนมาก

ส่วนพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว จะได้กล่าวขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมกับการเดินทาง เป็นขั้นตอนที่ก่อให้เกิดจินตนาการและความกระตือรือร้นในการเดินทางขึ้น จากการอ่านบทความท่องเที่ยว หรือเห็นสถานที่ท่องเที่ยวจาก

แผ่นพับและสื่อโฆษณาต่าง ๆ การเดินทางอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้แต่สามารถส่งผลให้คนเกิดความสุขจากความคาดหวังนั้น

2. การวางแผนการเดินทาง ในขั้นตอนนี้จะมีการเตรียมตัวสำหรับการเดินทางที่จะเกิดขึ้นจริงโดยการจัดหาและจัดเตรียมสิ่งที่เกี่ยวข้อง เช่น ตัวเครื่องบิน การสำรองห้องพัก การทำพาสปอร์ต และการจัดกระเป๋าเดินทาง สำหรับการท่องเที่ยวบางประเภทอาจต้องมีการฝึกฝนทางร่างกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือกิจกรรมต่าง ๆ ขั้นตอนนี้ยังส่งผลให้เกิดความคาดหวังและความตื่นเต้นที่จะได้รับจากการเดินทางจริงที่จะเกิดขึ้น

3. การเริ่มการเดินทางขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง ในขั้นตอนนี้ยังคงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของนักท่องเที่ยวโดยทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นในขณะที่เดินทางไปยังจุดหมายปลายทางนั้น

4. การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผน กิจกรรมท่องเที่ยวที่วางไว้แม้ว่ากิจกรรมดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาเพียงเล็กน้อยก็ตาม เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญของประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ตั้งใจไว้

5. การเดินทางกลับ เช่นเดียวกับขั้นตอนที่สามที่จะเกี่ยวข้องกับยานพาหนะและเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางกลับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวว่ามีวัตถุประสงค์ใด บางคนเดินทางกลับในเส้นทางเดิมเพื่อต้องการประหยัดเวลาและอาจจะกังวลถึงภาระงานที่จะต้องกลับมาเจอ ในขณะที่บางคนอาจจะมีการเปลี่ยนเส้นทางเพื่อที่จะได้ชื่นชมกับทิวทัศน์และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวของตนให้มากขึ้น

6. การรวบรวมความสนุกสนานและความผิดพลาดจากการเดินทาง เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเดินทางที่เกิดขึ้น การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจะไม่สามารถสมบูรณ์ได้หากขาดขั้นตอนนี้ไป ขั้นตอนที่สุดท้ายจะเป็นขั้นตอนที่มีการถ่ายทอดประสบการณ์ที่เป็นความทรงจำที่ได้รับอาจถูกตกแต่งให้สวยงามและสนุกสนาน ทั้งที่ในความเป็นจริงอาจจะไม่เป็นตามแผนที่วางเอาไว้และไม่สนุกสนานในขณะนั้น แต่กลายเป็นความสนุกสนานและน่าจดจำเมื่อเวลาผ่านไป

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

พจนานุกรม (2549: 313) ได้กล่าวไว้ว่าแนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีความเกี่ยวเนื่องกับชุมชนในท้องถิ่นซึ่งมีการจัดการที่พยายามลดผลกระทบให้เหลือน้อยที่สุด นักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ วัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและได้รับผลประโยชน์ด้วย

วรรณ วรศักดิ์ (2546: 142) ได้กล่าวไว้ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่าการเสนอขายสินค้าทางการท่องเที่ยวแบบใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว หากแต่เป็นแนวคิดที่มุ่งประสานผลประโยชน์ และความต้องการในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม) เข้ากับการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism Development)

จากแนวความคิดข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีจุดมุ่งหมายในระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยรวมเพื่อให้มีบทบาทและทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม ในการส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม ด้วยการให้กระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นสื่อกลางทางการศึกษาและการเรียนรู้ด้านระบบนิเวศของนักท่องเที่ยว และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนโดยทั่วไป ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสำคัญต่อการศึกษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวัฒนธรรมชุมชนในพื้นที่

2.6 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Kanchanapisek เป็นเว็บไซต์ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไว้ว่าความหมายคำว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นศัพท์บัญญัติที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) นำมาใช้อย่างเป็นทางการใน พ.ศ.2541 โดยให้ความหมายตรงกับคำว่า Ecotourism ในภาษาอังกฤษ ศัพท์บัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติศัพท์แล้ว

Ecotourism เป็นคำที่เกิดใหม่ในวงการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยนำคำ ๒ คำมารวมกันได้แก่ eco และ tourism คำว่า eco แปลตามรูปศัพท์ว่า บ้านหรือที่อยู่อาศัย ส่วน tourism แปลว่า การท่องเที่ยว ecotourism จึงแปลว่า การท่องเที่ยวเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย หมายความว่า การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ทั้งพืช สัตว์ และมนุษย์ส่วน คำว่า นิเวศ ซึ่งเป็นคำภาษาสันสกฤตที่นำมาใช้ในภาษาไทย ก็แปลว่า บ้านหรือที่อยู่อาศัยเช่นกัน (คูพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน) ฉะนั้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นศัพท์บัญญัติที่มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม

นอกจากคำว่า ecotourism แล้ว ยังมีคำอื่น ๆ ที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้อง กันอีกหลายคำ ได้แก่ green tourism แปลว่า การท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การท่องเที่ยวสถานที่ทางธรรมชาติ โดยสีเขียวเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ biotourism แปลว่า การ

ท่องเที่ยวเชิงชีวภาพ ซึ่งหมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการศึกษาสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติ และ agrotourism แปลว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นในด้านเกษตรกรรม เพื่อให้เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของพืชผลไร่นา และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกร เพื่อขยายความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จะขอกล่าวถึงคำนิยามที่นักวิชาการได้ให้ไว้ในที่ต่างๆ ดังนี้

1. องค์การสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programmed - UNEP) สมาคมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism Society) และองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) ให้คำนิยามว่า "การท่องเที่ยวที่ไม่เป็นการรบกวนลักษณะทางธรรมชาติ มุ่งหวังในด้านการศึกษา มีความพอใจต่อทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ตามธรรมชาติ มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประวัติความเป็นมาของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยไม่เป็นการรบกวนต่อระบบนิเวศ ในขณะที่เดียวกันก็สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่จะทำให้เกิดการอนุรักษ์ต่อทรัพยากรของประชากร ในท้องถิ่น"

2. ดร.ราลฟ์ บักลีย์ (Dr. Ralph Buckley) ศาสตราจารย์ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยกรีฟฟิท ประเทศออสเตรเลีย ให้คำนิยามสั้นๆว่า "การท่องเที่ยวที่อาศัยผลิตผลทางธรรมชาติ การจัดการที่ยั่งยืน และองค์ประกอบทาง การศึกษา ซึ่งมีส่วนก่อให้เกิดการอนุรักษ์"

3. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้คำนิยามว่า "การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษา ชื่นชม และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ ธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม และชีวิตของคนในท้องถิ่น บนพื้นฐานความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ" (<http://kanchanapisek.or.th>)

นิมิตพงษ์ (อ้างถึงใน ปิยวรรณ ศักดิ์ศรี, 2548: 8) ได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) คือการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกแห่งการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ประชิด สกณะพัฒน์และคณะ (2548: 81) ได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาบบนิเวศอย่างยั่งยืน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปตามแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น และมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม โดยมีการควบคุมผลกระทบและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเรียนรู้ ธรรมชาติแวดล้อม พร้อมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

2.7 องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Std.kku เป็นเว็บไซต์ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 4 ประการ คือ

2.7.1 องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or Authentic or Endemic or Unique) ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Eco - system) ในพื้นที่นั้น ๆ ดังนั้น องค์ประกอบด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Nature - based tourism)

2.7.2 องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึง การอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably managed tourism) เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

2.7.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental education-based tourism)

2.7.4 องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of local community or People participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

ท้องถิ่นในที่นี้เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า (Grass root) จนถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมชุมชน (Community participation-based tourism) (<http://std.kku.ac.th>)

จากองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญจะต้องประกอบด้วย ด้านพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมกับชุมชน ด้านการตลาดและธุรกิจการท่องเที่ยว พร้อมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยวด้วย

2.8 หลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542: 278) ได้กล่าวว่า หลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบด้วย 4 ประการคือ

2.8.1 เป็นการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม โดยการออกแบบสิ่งก่อสร้างจะต้องกลมกลืนกับธรรมชาติ

2.8.2 เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และได้รับความเพลิดเพลิน สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และช่วยลดผลกระทบด้านลบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.8.3 เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ชุมชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน การบริการนำเที่ยว การให้บริการที่พัก การขายสินค้าที่ระลึก

2.8.4 เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจการจัดการ เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกเป็นเจ้าของ

2.9 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อุดม เขยกิจวงศ์และคณะ (2548: 83) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ

2.9.1 เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสัตว์ป่า

2.9.2 เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มุ่งให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ และได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจให้มากที่สุด

2.9.3 เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจหลักอยู่ที่สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ หรือวัฒนธรรมที่ยังคงความดั้งเดิม และบริสุทธิ์ห่างไกลความเจริญแบบสังคมเมือง

2.9.4 เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้มีความสมดุลกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่

ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยลักษณะทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีดังนี้

Greentourplus เป็นเว็บไซต์ที่ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีดังนี้

1. เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ไว้ รวมถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และ วัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้น ๆ
2. มุ่งเน้นที่คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
3. เน้นให้ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว
4. ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์โดยตรงกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ นอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม
5. เป็นการท่องเที่ยวที่คืนประโยชน์สู่ธรรมชาติและชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม
6. เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (<http://greentourplus.igetweb.com>)

2.10 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Masterorg เป็นเว็บไซต์ที่ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการท่องเที่ยวทั่วไป กล่าวคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นในด้านการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษาและคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้แก่นักท่องเที่ยว การพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยวในการทำคุณประโยชน์ให้แก่สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนที่แหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสนใจของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่ปรากฏในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการศึกษาเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจเกี่ยวกับความหลากหลายและ วัฒนาการทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนเหล่านั้นด้วย (www.masterorg.wu.ac.th)

ดร.ชนิ เอ็มพันธุ์ (อ้างถึงใน พจนานวน สนวนศรี , 2549: 316) ได้กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอยู่ 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยวในการทำคุณประโยชน์แก่สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์อย่างมีคุณภาพหรือคุณค่าสูงแก่นักท่องเที่ยวโดยผ่านโปรแกรมสื่อความหมายทางธรรมชาติ
3. เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชน ซึ่งอาศัยอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว
4. เพื่อดูแลรักษาและคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

จากวัตถุประสงค์ข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการท่องเที่ยวทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นในด้านการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษา และคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่นักท่องเที่ยว การพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยว และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนที่แหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสนใจของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่ปรากฏในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการศึกษาเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจเกี่ยวกับความหลากหลายและวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนเหล่านั้นด้วย

2.11 ประเภทของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รณรงค์เดช นวลมีชื่อ (อ้างในบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542: 287) ได้จำแนกนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศออกตามลำดับความสนใจธรรมชาติไว้ 4 กลุ่มดังนี้คือ

1. กลุ่มนักธรรมชาติวิทยา (Naturalists) เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์หลักในการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศต่างๆ
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้รักธรรมชาติ (Nature Tourists) หรือที่เรียกว่า “นักนิยมไพร” เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจหลักอยู่กับความงามของธรรมชาติ และวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของคนท้องถิ่น
3. กลุ่มนักท่องเที่ยวชอบแสวงหาความตื่นเต้นแปลกใหม่ (Mainstream Nature Tourists) เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจหลักอยู่กับสภาพธรรมชาติห่างไกลความเจริญและเข้าถึงลำบาก

4. กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ต้องการชื่นชมธรรมชาติ (Casual Tourists) เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจเพื่อเป็นการส่งเสริมความหลากหลายให้กับประสบการณ์ในการท่องเที่ยวของตน

2.12 ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Vcharkarn เป็นเว็บไซต์ที่ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศสิ่งที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวคือ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ หรือแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

แรงจูงใจ (motivation/motives) คือ สิ่งที่เป็นสาเหตุแห่งพฤติกรรมหรือสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกซึ่งการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ (recreation motivation / motives) สิ่งทีกระตุ้นให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ หรือ ปัจจัยผลัก (push factors) ให้บุคคลตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีทั้ง ปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายใน คือ ความต้องการ (need) หรือความปรารถนา (desire) ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามแนวคิดของ Maslow ความต้องการของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนันทนาการ

1. พัฒนาการของบุคคล (personal development) บุคคลต้องการที่จะรู้จักตัวเอง (สร้างหรือพัฒนา self concept) ต้องการพัฒนาขีดความสามารถส่วนบุคคลไปสู่ขั้นสูงสุด (self actualization); ต้องการการพัฒนาด้านความรู้สึกรักใคร่และจิตใจ จิตวิญญาณ ฯลฯ

2. พัฒนาการทางสังคม (social bonding) การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการหรือการท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้บุคคลตอบสนองแรงจูงใจด้านการปฏิสัมพันธ์ (แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์) การเล่นกีฬาเป็นทีม การเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน กลุ่มครอบครัว ฯลฯ

3. การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟู (Therapeutic Healing) มนุษย์อาศัยอยู่ในโลกแห่งความเครียด รับความกดดันจากสภาพแวดล้อมและการดำรงชีวิต นันทนาการและการท่องเที่ยวช่วยบำบัด รักษาฟื้นฟู ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เปิดโอกาสให้บุคคลหลีกเลี่ยงความเครียด สร้างความสดชื่นให้กับร่างกายและจิตใจ เพื่อกลับมาเผชิญสิ่งต่าง ๆ ต่อไป

4. สุขภาพร่างกายที่ดี (Physical Well-being) มนุษย์ทุกคนมีความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องมีการออกกำลังกาย เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อหรืออวัยวะส่วนต่าง ๆ อันส่งผลให้สุขภาพทางกายโดยรวมสมบูรณ์แข็งแรง

5. การกระตุ้น (Stimulation) มนุษย์มีลักษณะของความอยากรู้อยากเห็นหรือตื่นตื้นตันกับสิ่งใหม่ ๆ อยู่ในธรรมชาติ (curious by nature) คนส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงความจำเจ ซ้ำซาก ต้องการได้พบเห็น เรียนรู้สิ่งใหม่

6. ความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง (Freedom and Independence) เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของนันทนาการหรือกิจกรรมยามว่าง การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจึงเป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเองของบุคคล และการส่งเสริมให้คนประกอบกิจกรรมนันทนาการในยามว่างก็เป็นการส่งเสริมให้คนพัฒนาความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเองเพิ่มขึ้น

7. การระลึกถึงเรื่องราวในอดีตหรือย้อนอดีต (Nostalgia) ความต้องการที่จะเรียนรู้หรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในอดีตหรือประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของตนเอง และมนุษยชาติ

ลักษณะเฉพาะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1. มีแรงจูงใจที่จะศึกษาเรียนรู้และแสวงหาประสบการณ์จากธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. นิยมเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติที่ยากลำบากต่อการเดินทางและ ท้าทาย
3. มักให้ความสำคัญกับความสะอาดสบายน้อยกว่านักท่องเที่ยวทั่วไป
4. ต้องการการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติแวดล้อม
5. อาศัยธรรมชาติ หรือวัฒนธรรมที่ปรากฏดั้งเดิมเป็นทรัพยากรพื้นฐานรองรับกิจกรรม
6. เน้นการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นหลัก
7. ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในระดับต่ำ
8. ตัวอย่างกิจกรรม การเดินป่า (hiking / trekking) กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ (nature study) กิจกรรมดูนก (bird watching) กิจกรรมล่องเรือศึกษาธรรมชาติ (boat sightseeing) กิจกรรมดำน้ำ (skin or scuba driving) และกิจกรรมศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (www.vcharkarn.com)

2.13 นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

อุดม เชยทิวศ์ และคณะ (2548: 108-109) ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีดังนี้

ก. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้คงสภาพเดิมไว้มากที่สุด หลีกเลี่ยงหรือยกเลิกในพื้นที่ที่อ่อนไหวง่ายต่อการถูกรบกวนและฟื้นตัวได้ยาก

ข. การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและปรับให้เกิดความสมดุลกับรูปแบบและกิจกรรมเดิมที่มีอยู่ซึ่งหลีกเลี่ยงความขัดแย้งอย่างรุนแรงต่อการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ หากเน้นให้มีการแปรประโยชน์จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่การท่องเที่ยวโดยรวม

ค. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องคำนึงถึงการพัฒนาด้านการ ให้ศึกษาสร้างจิตสำนึกที่ดีในการรักษาระบบนิเวศร่วมกันมากกว่าการมุ่งเน้นความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและการมีรายได้แต่เพียงอย่างเดียว

ง. การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรในท้องถิ่นในการจัดทรัพยากร การบริการ การแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมของชุมชนในกระบวนการท่องเที่ยวรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหรือการให้ประชาชนมีตัวแทนเป็นคณะกรรมการร่วมในทุกระดับ

จ. ให้ความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นความจำเป็นอันดับต้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนทั้งนี้ให้องค์กรต่าง ๆ กำหนดรูปแบบที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยมีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากรและกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสม

ฉ. นำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเข้าสู่แผนพัฒนาระดับต่าง ๆ อย่างมีความสำคัญได้แก่ แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภาคพร้อมทั้งให้มีการจัดสรรและกระจายงบประมาณอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

ช. สนับสนุนการศึกษาวิจัยและประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวรอบด้านเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการ การแก้ไขปัญหาและการปรับปรุงแผนอย่างเป็นขั้นตอน

ซ. มีการใช้กฎหมายในการควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัดโดยเน้นการแนะนำ ตักเตือนและสร้างวินัยการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย

ฉ. จัดทำแนวทางปฏิบัติหรือคู่มือการจัดการให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกต้อง

ญ. จัดให้มีเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งในแนวตั้งและแนวนอน โดยให้มีการประสานงานด้านข้อมูลข่าวสารและการจัดการร่วมกันในทุกระดับ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

3.1 ความหมายของโฮมสเตย์

Wikipedia เป็นเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับโฮมสเตย์ ได้อธิบายความหมายของโฮมสเตย์ คือ บ้านที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนในชุมชนเป็นเจ้าของบ้าน และเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่ประจำ หรือการใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้านดังกล่าว นอกจากนี้ บ้านดังกล่าวต้องมีความพร้อมในการเป็นโฮมสเตย์ กล่าวคือ

3.1.1 เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องถือว่าการทำโฮมสเตย์เป็นเพียงรายได้เสริมนอกเหนือรายได้จากอาชีพหลักของครอบครัวเท่านั้น

3.1.2 นักท่องเที่ยวต้องเข้าพักค้างแรมในบ้านเดียวกับที่เจ้าของบ้านอาศัยอยู่ โดยมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตระหว่างกัน

3.1.3 บ้านพร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยว

3.1.4 มีพื้นที่ใช้สอยเหลือภายในบ้านและไม่ได้ใช้ประโยชน์ สามารถนำมาดัดแปลงให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้

3.1.5 สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดีและเต็มใจในการรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้างแรม

3.1.6 เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโฮมสเตย์เป็นอย่างดีบ้านนั้นคือ ควรเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชมรม หรือสหกรณ์ ที่มีการร่วมกันจัดการโฮมสเตย์ของชุมชนนั้น (<http://wikipedia.org>)

3.2 ความหมายของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

การท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์ คือ การท่องเที่ยวแบบการจัดการรูปแบบหนึ่งของธุรกิจที่พักแรม มักให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของพื้นบ้าน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) กล่าวว่าแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์ ปัจจุบันได้ปรับรูปแบบเพิ่มขึ้น กล่าวคือมิได้มีกรอบจำกัดอยู่เฉพาะชุมชนเกษตรกรรมเท่านั้น สามารถสร้างรูปแบบท่องเที่ยวดังกล่าวได้ในหลายพื้นที่ ดังเช่น ชั้นที่เป็นธรรมชาติดังปรากฏในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก และพื้นที่ที่มีแหล่งโบราณสถาน ที่บ้านปราสาท ตำบลธารปราสาท อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมาโดยที่แนวคิดของโฮมสเตย์นี้ได้ถูกอธิบายให้มีขอบเขตความหมายกว้างกว่าการท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรกรรมแต่พื้นฐานด้านวัตถุประสงค์ด้านการจัดการไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ การท่องเที่ยวนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยเน้นการจัดการเชิงธุรกิจชุมชน ด้านการจัดการส่วนหนึ่งพบว่ามีความแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั่วไปคือ เจ้าของบ้านในแหล่งท่องเที่ยวจะจัดสรรห้องส่วนหนึ่งไว้ให้บริการพักผ่อนแก่นักท่องเที่ยวแต่รูปแบบของการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่ได้รับจะแตกต่างไปจากการพักผ่อนในโรงแรม รีสอร์ท หรือ เกสต์เฮาส์ เพราะการพักอยู่กับเจ้าของบ้านนี้ทั้งสองฝ่ายคือทั้งเจ้าของบ้านและนักท่องเที่ยวต่างเปิดใจที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และวัฒนธรรมซึ่งกันและกันนักท่องเที่ยวจะได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ที่เป็นมิตรอย่างใดก็ดี การรับนักท่องเที่ยวมาค้างคืนในบ้านนั้นนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านหรือทั้งสองฝ่ายต้องมีความพึงพอใจและทราบรายละเอียดของกันและกันก่อน

ราไพพรรณ แก้วสุริยะ 2541 (อ้างถึงในรัตนา คงมัน 2548: 9) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ถือว่าการท่องเที่ยวที่ถูกพัฒนาไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งที่ดำเนินการบนแนวคิดของการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศการท่องเที่ยวแบบนี้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม รูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณให้คุณค่าแก่วัฒนธรรมและระบบนิเวศในชุมชนได้มากกว่า โดยชุมชนจะมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนตั้งแต่การดำเนินกิจกรรมการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวตลอดจนการพัฒนาชุมชนในที่สุด

ราไพพรรณ แก้วสุริยะ 2541 (อ้างถึงในรัตนา คงมัน 2548: 9) ได้กล่าวถึง แนวคิดพื้นฐานของโครงการโฮมสเตย์ของกรมการท่องเที่ยว (department of tourism) แห่งประเทศฟิลิปปินส์ไว้ว่าปัจจุบันกำลังมุ่งไปสู่การจัดการทางเลือกของที่พักรักษาสำหรับคนฟิลิปปินส์และนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยการจัดการบ้านพักส่วนตัวของชาวฟิลิปปินส์ในพื้นที่เฉพาะของประเทศ

กรมการท่องเที่ยวจะจัดการท่องเที่ยวแบบประหยัดสำหรับตลาดภายในประเทศโดยผ่านโครงการโฮมสเตย์ และโครงการอื่น ๆ โดยรวมแล้วโครงการโฮมสเตย์จะขยายโอกาสสำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างชาติที่มีงบประมาณจำกัดการเปิดบ้านในพื้นที่ซึ่งมีความต้องการที่พักในราคาเหมาะสมจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น

พนิตดา สิงห์ครา (2544:5-6) กล่าวว่าไว้ว่าพื้นที่ของโครงการโฮมสเตย์จะถูกคัดเลือกจากพื้นฐานความต้องการของนักท่องเที่ยว ความน่าสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวก และเส้นทางเข้าถึงได้ง่ายและความสามารถของเจ้าของบ้านในการให้บริการพื้นฐานผ่านความเรียบง่ายและความเป็นมิตรที่มีต่อนักท่องเที่ยวนอกจากนี้ในโครงการโฮมสเตย์ ที่ได้มีการกำหนดแนวทางการให้บริการที่มีต่อนักท่องเที่ยวถึงที่พักราคาประหยัดและความเป็นเอกลักษณ์ของฟิลิปปินส์ บริการที่พักจะถูกจัดให้พอเพียงกับมาตรฐานความเป็นอยู่ของการพักผ่อนทั่ว ๆ ไปไม่ว่าจะเป็นความเงียบสงบไม่พลุกพล่าน ประหยัด สะอาด และเตียงนอนที่สะดวกสบายหรืออาหารพื้นเมืองดี ๆ ตามความต้องการของแขก ดังนั้นสิ่งที่ใช้ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวอาจจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับราคาค่าใช้จ่าย แต่เป็นเพราะ เอกลักษณ์เฉพาะของการแบ่งปันบ้านส่วนตัวของชาวฟิลิปปินส์ที่ประกอบไปด้วยความเป็นมิตร การมีวัฒนธรรม ความเป็นพื้นเมือง ความสะดวกควบคู่ไปกับความประหยัด

จากรายละเอียดดังกล่าวจะเห็นว่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมในชุมชน ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอื่นของชุมชน และความเป็นกันเองหรือความเป็นมิตร สามารถนำมาใช้เป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ได้ เช่นเดียวกับการกล่าวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ระบุถึงทรัพยากรของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ว่าต้องประกอบไปด้วย

1. ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น

1.1 ด้านการตลาด ได้แก่ ประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชน หรือหมู่บ้านที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

1.2 สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่

1.2.1 ที่พักและอาหาร จะจัดให้นักท่องเที่ยวได้พักค้างคืนในสถานที่ที่จัดไว้ในหมู่บ้านของชาวบ้าน โดยนักท่องเที่ยวจะร่วมกิจกรรมและวิถีชีวิตเดียวกับชาวบ้านตั้งแต่วัฒนธรรมการบริโภคอาหาร การพักผ่อนนอนหลับ จนถึงการทำมาหากิน

1.2.2 ศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยว ภายในหมู่บ้านทุกครัวเรือนจะสามารถให้ข้อมูลพื้นฐานการท่องเที่ยวให้แก่ให้นักท่องเที่ยวได้

1.2.3 ยานพาหนะ นักท่องเที่ยวจะใช้ยานพาหนะต่าง ๆ เช่นเดียวกับชาวบ้าน ยกเว้นกรณีจำเป็น เช่น การเดินทางมาและจากไปอาจจะจำเป็นต้องใช้ยานพาหนะที่รวดเร็วและสะดวกสบายมากกว่า

1.3 สิ่งดึงดูดเชิงจิตวิทยา ได้แก่ อชยาชัยไมตรี การต้อนรับอย่างอบอุ่นตามแบบประเพณีของไทย

2. ทรัพยากรที่มุ่งเน้นการดำเนินการ ประกอบด้วย

2.1 การวางแผน และการกำหนดกิจกรรม เช่น การเรียนรู้การทำอาหารไทย การเรียนรู้การทำเกษตรผสมผสาน การเรียนรู้วิถีชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

2.2 ระบบขนส่ง การปรับสภาพภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้านให้มีความงามอย่างธรรมชาติดูแลรักษาความสะอาดของถนนหนทางในหมู่บ้าน จัดระบบการคมนาคมระหว่างตัวเมืองกับหมู่บ้าน

2.3 เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด มีระบบประปา หรือไฟฟ้าที่มีความปลอดภัยในการบริโภค

2.4 ระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม เช่น ที่ศูนย์อนามัย มีระบบรักษาความปลอดภัยมีแหล่งผลิตอาหารตามธรรมชาติของหมู่บ้าน

2.5 ระบบแรงงาน เช่น การฝึกอบรม และฝึกทักษะการบริการเท่าที่จำเป็น

2.6 เงินทุน การจัดการของโฮมสเตย์ไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนในการดำเนินการมากนัก การจัดการหรือสร้างสิ่งแปลกปลอม ในวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำในการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์นี้เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบทที่จะให้ผลประโยชน์อย่างมากในอนาคต การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์นี้เป็นการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่ดำเนินการบนแนวคิดของการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ นอกเหนือจากลักษณะรูปธรรมด้านอื่น ๆ เช่น การดำเนินาเดินป่า ฯลฯ เพราะการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์นี้สามารถตอบสนองความต้องการใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณให้คุณค่าแก่วัฒนธรรมและระบบนิเวศในชุมชนได้มากกว่าโดยที่ชุมชนจะมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนตั้งแต่การดำเนินกิจกรรม การควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว การเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวจนถึงการพัฒนาชุมชนในที่สุดดังนั้นการจัดการจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างซับซ้อน และพิจารณา ได้ในหลายความหมาย เช่น

1. เป็นความคิดรวบยอด (concept) ในการจัดการการท่องเที่ยวแสดงให้เห็นผลได้ 2 ด้านพร้อม ๆ กัน คือ การปรับปรุงคุณภาพของสวัสดิการชุมชน และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมไปด้วย

2. เป็นปรากฏการณ์ (phenomenon) ในการพัฒนาชนบทที่เป้าหมายเกิดจากปฏิกิริยาสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ เช่น ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีและงบประมาณ

3. เป็นกลยุทธ์ (strategy) การจัดทำแผนที่ที่ดีที่สุดเพื่อให้ประโยชน์ตกแก่สังคมมากที่สุดด้วยความร่วมมือระหว่างเจ้าบ้าน นักท่องเที่ยว และความสอดคล้องของสิ่งแวดล้อม

4. เป็นวิชาการ (discipline) เป็นที่รวมของสหวิชาการต่าง ๆ วิทยาการด้านการจัดการท่องเที่ยวการจัดการทางการตลาด วิชาการด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้นำมาประยุกต์ใช้ประสานกัน

3.3 ประวัติความเป็นมาของโฮมสเตย์

โฮมสเตย์ เป็นเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของโฮมสเตย์ ได้อธิบายไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ที่เน้นบทบาทการพัฒนาชุมชน และการที่รัฐบาลออกกฎหมาย การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นแรงผลักดันให้องค์กร ท้องถิ่น และ หน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยใช้ การท่องเที่ยวเป็นจุดขาย จึงทำให้เกิดกิจกรรม การท่องเที่ยว หลายรูปแบบในชุมชน ซึ่งการจัดกิจกรรม โฮมสเตย์ ก็เป็นรูปแบบ การท่องเที่ยวที่ได้รับ ความสนใจมากขึ้น จากองค์กรท้องถิ่น องค์กรเอกชน และหน่วยงานภาครัฐจากการติดตามความเป็นมา พบว่าโฮมสเตย์ ภายในประเทศไทย เกิดขึ้นมานาน แต่รูปแบบและกิจกรรมอาจแตกต่างหลากหลาย หากวิเคราะห์จากอดีตที่ผ่านมา สามารถสรุปได้ตามยุคสมัย ดังนี้

ยุคเริ่มต้น (ปี 2503-2525) กระจายอยู่ในกลุ่มนิสิต นักศึกษา กลุ่มออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท ต้องเรียนรู้วิถีชีวิต รับทราบปัญหาในชนบท เพื่อนำมาพัฒนาสังคมตามอุดมคติ กระจายอยู่ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่นิยมทัวร์ป่า โดยเฉพาะในแถบภาคเหนือของประเทศไทย นักท่องเที่ยว จะพักตามบ้านชาวเขา โดยจุดพักนั้นจะขึ้นอยู่กับเส้นทางเดินป่า

ยุคกลาง (ปี 2526-2536) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมทัวร์ป่า เริ่มได้รับความนิยมนมากขึ้น การพักค้างในรูปแบบ โฮมสเตย์ ได้รับการพัฒนารูปแบบและกิจกรรม โดยกระจายไปยังหมู่บ้านชาวเขา ที่กว้างขวางมากขึ้น ในระยะนี้ มีการท่องเที่ยวในรูปแบบทัวร์ป่าที่มีการจัดโฮมสเตย์ เริ่มสร้างปัญหาสังคม อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณี ปัญหาการปล้น ขโมย ปัญหาการฆ่าชิงทรัพย์

ยุคตั้งแต่ปี 2537 - ปัจจุบัน ยุคนี้เป็นการเน้นกระแส การพัฒนาสังคมสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจะพบว่า การท่องเที่ยว จะมีแนวโน้มที่จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในระยะประมาณปี 2537-2539 ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย เริ่มมีการท่องเที่ยวในรูปแบบ โฮมสเตย์ โดยกลุ่มนำร่องคือ กลุ่มที่เป็นนักกิจกรรมสังคม ทั้งรุ่นเก่า และ รุ่นใหม่ เท่าที่สืบค้นพบว่า พื้นที่ที่ดำเนินการเรื่อง โฮมสเตย์ ก็จะเป็นพื้นที่ ที่องค์กรพัฒนาเอกชนไทย เข้าไปดำเนินการ เช่น เกาะยาว จ.พังงา (กลุ่มประมงชายฝั่ง/อวนลาก อวนลุน) หลังจากพื้นที่เกาะยาว จ.พังงา ได้มีพื้นที่อื่นเพิ่มขึ้น อาทิ หมู่บ้านคีรีวง จ. นครศรีธรรมราช บ้านแม่ทา จ.เชียงใหม่ (กลุ่มเกษตรทางเลือก)บ้านผู้ใหญ่วิบูลย์ เขยเฉลิม (เกษตรยั่งยืน) ปี 2539 เป็นต้นมา ได้มีการเคลื่อนไหวขึ้นในกลุ่มนักธุรกิจ ผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว โดยนำเสนอรูปแบบ การท่องเที่ยวผสมผสานระหว่าง Adventure Ecotourism และ โฮมสเตย์ จาก

การที่รัฐบาลได้ประกาศให้ปี 2541-2542 เป็นปีท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) ทุกหน่วยงานของภาครัฐมีนโยบาย สนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการจัดการท่องเที่ยว ในแหล่งชุมชน และขยายกิจกรรม โฮมสเตย์ เพิ่มมากขึ้น เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยบ้านโคกโก่ง อ.ภูจินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ บ้านทรงไทยปลายโพงพาง อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม รวมทั้งพื้นที่ชนกลุ่มน้อย หมู่บ้านชาวเขาก็กมีการสนับสนุนการจัดกิจกรรม โฮมสเตย์ ด้วยเช่นกัน ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ทั้งในกลุ่มชาวไทยและ ชาวต่างประเทศ มีการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวในแหล่งชุมชน เพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรม หัตถกรรมของท้องถิ่น โดยมี โฮมสเตย์ ที่มีความหมายมากกว่า เป็นที่พัก เนื่องจากเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างหนึ่ง ซึ่งยึดเอารูปแบบ ที่พักเป็นศูนย์กลางและจัดให้มีกิจกรรมในด้านต่างๆ ตามความต้องการของ นักท่องเที่ยว อย่างหนึ่ง ซึ่งยึดเอารูปแบบที่พักเป็นศูนย์กลาง และจัดให้มีกิจกรรมในด้านต่างๆ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมอยู่ด้วย

(<http://home staythailand.org>)

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและกลยุทธ์ทางการตลาด

4.1 พฤติกรรมผู้บริโภค

ธงชัย สันติวงษ์ (2540: 29) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค ไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มา และการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ รวมถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้ว และซึ่งมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ

เสาวนีย์ แสงสีดา (2548: 18) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมในการตัดสินใจของผู้บริโภค ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อมในหลายระดับ ดังนี้

1. นิสัย (Habit) หมายถึง ปฏิกริยาตอบโต้ที่กำหนดไว้หรือกำหนดเงื่อนไขไว้หรือมองในแง่ของการปฏิบัติงานประจำวันการประพฤติจะเป็นไปตามประสบการณ์ที่ผ่านมาและเกิดผลดีโดยไม่จำเป็นต้องหวังพึ่งการกระทำที่นำไปตามคำสั่ง

2. การแก้ปัญหา (Problem Solving) คือ ลักษณะพฤติกรรมการตัดสินใจในระดับที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์แวดล้อม การประเมินสิ่งใหม่หรือปัญหาใหม่ หรือสถานการณ์ใหม่โดยพยายามที่จะใช้วิธีการที่เคยใช้จนประสบผลสำเร็จมาแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ

3. การสร้างสรรค์ (Creativity) คือ สาเหตุของความเกี่ยวข้องตามลักษณะของการแก้ปัญหาใหม่ที่ไม่สามารถจะนำเอาปฏิกริยาตอบโต้ หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ และมองเห็นช่องทางบางอย่างด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการค้นหา จัดหา ให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการเพื่อนำมาบริโภคทั้งภายในและภายนอกและตอบสนองความต้องการ และจะต้องเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของตัวเอง โดยจัดหามาด้วยประสบการณ์โดยการดำเนินชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล

4.2 กลยุทธ์ทางการตลาด

นักวิชาการได้กล่าวถึงกลยุทธ์ทางการตลาด ไว้ดังนี้ สุภาพร กุณฑลบุตร (2549: 12) ได้ให้ความหมายของคำว่า ส่วนผสมทางการตลาด หมายถึง องค์ประกอบโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการที่จะนำเสนอสู่ผู้บริโภค ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับส่วนผสมทางการตลาด ประกอบด้วยปัจจัยด้านการตลาด 4 ชนิด เรียกว่า 4P ดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Products) หมายถึง สินค้าหรือบริการที่จะนำเสนอขายสู่ผู้บริโภค
2. ราคา (Prices) หมายถึง ราคาของสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคจะต้องจ่ายเพื่อให้ได้สินค้านั้น ๆ ราคาจะต้องมีมูลค่าสูงกว่าต้นทุนของสินค้าหรือบริการ เพื่อจะได้เกิดส่วนต่างเป็นผลกำไรให้แก่กิจการ
3. สถานที่ (Place) หมายถึง ช่องทางการที่จะนำสินค้าเสนอขายสู่ผู้บริโภค
4. การส่งเสริมการขาย (Promotion) หมายถึง กระบวนการในการส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้บริโภคหันมาใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ของกิจการ

จากการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาด กล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่องค์กรธุรกิจกำหนดขึ้นเพื่อธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากที่สุด โดยปัจจัยที่เกิดขึ้นนั้น จะเปรียบเสมือนจุดขายของธุรกิจต่าง ๆ ที่เมื่อประกอบเข้าด้วยกันจะทำให้ธุรกิจมีความสมบูรณ์มากที่สุด

5. ข้อมูลทั่วไปของตลาดน้ำคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Klonghaecity เป็นเว็บไซต์เกี่ยวกับประวัติตำบลคลองแหและข้อมูลทั่วไปของเทศบาลเมืองคลองแหได้กล่าวว่า คลองแห เป็นชุมชนดั้งเดิมตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอปากเหนือ (อำเภอหาดใหญ่ ปัจจุบัน) ชุมชนตั้งเมื่อใดไม่ปรากฏแต่สันนิษฐานจากอาคารบ้านเรือนดั้งเดิม วัด มัสยิด ตลอดจนร่องรอย ทางคดีศึกษาน่าจะมีมาหลายชั่วอายุคน คำว่า คลองแห น่าจะเพี้ยนมาจากคำว่า หนองแห ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรื้อป่าประกาศของคนสมัยนั้น ต่อมากลายเป็นคลองแหตามสำเนียงชาวใต้มีเรื่องเล่ากันว่ามิกหบดีคนหนึ่งมีจิตศรัทธาแรงกล้าที่จะไปร่วมบูรณะพระเจดีย์ที่เมืองตามพรลิงค์ (นครศรีธรรมราชปัจจุบัน) ระหว่างเดินเรือมาทางลำน้ำก็ตีฆ้องร้องป่าวประกาศเชิญชาวบ้านนำทรัพย์สินร่วมบริจาคสมทบ ครั้นถึงบริเวณคลองแหปะเรือที่เล่นสวนมาได้ความว่ากลับจากบูรณะเจดีย์พระธาตุเรียบร้อยแล้ว ด้วยความผิดหวัง จึงตรอมใจตายก่อนตายได้ฝังทรัพย์สินทั้งหมดไว้

บริเวณโคกริมน้ำ เรียกว่า โคนกุ่มและตั้งจิตอธิษฐานว่าขอให้บริเวณนี้ภายหลังมีความรุ่งเรือง ประชาชนมีความสามัคคีรักใคร่ปรองดองกันและอยู่เย็นเป็นสุข หากผู้มีบุญบารมีอยู่ในศีลสัตย์ซึ่งจะเกิดมาในภายหลังขอให้พบทรัพย์สมบัติที่ฝังไว้แล้วให้นำไปทำนุบำรุงศาสนาและสาธารณกุศลพร้อมทั้งแขวนฆ้องไว้ใกล้ ๆ บริเวณดังกล่าวเมื่อมีผู้มาพบฆ้องบริเวณนั้นจึงเรียกบริเวณนั้นว่า คลองแห

เทศบาลเมืองคลองแห ตั้งอยู่หมู่ 7 ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้ยกฐานะขึ้นมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองแห ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 120 ตอนที่ 95 ก เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2546 และปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลคลองแห เป็นเทศบาลเมืองคลองแห ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2550 เป็นต้นไป อยู่ห่างจากตัวจังหวัดสงขลาตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 414 (ถนนลพบุรีราเมศวร์)ระยะทาง 27 กิโลเมตร และห่างจากตัวอำเภอหาดใหญ่ไปทางถนนลพบุรี-ราเมศวร์ (ตอนเข้าเมืองหาดใหญ่) ระยะทาง 10 กิโลเมตร เขตการปกครอง “ประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลคลองแหเป็นเทศบาลเมืองคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2550 เป็นต้นไป มีเนื้อที่ทั้งหมด 24.50 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง ตำบลคลองแห ทั้งตำบล จำนวน 11 หมู่บ้าน (27 ชุมชน)

5.1 อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเต่า อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ และเทศบาลตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตอำเภอบางกล่ำ

5.2 สภาพภูมิประเทศ

เป็นที่ราบลุ่มทุ่งนาสลับเนินสวนยางพาราตามแนวลุ่มแม่น้ำคลองอู่ตะเภาและคลองแห สภาพทั่วไปมักจะประสบภาวะน้ำท่วมในฤดูฝน

5.3 ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 27,465 คน แยกเป็นชาย 13,100 คนและหญิง 14,365 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ณ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553)

5.4 อาชีพในชุมชน

- เกษตรกรรม 55.45 %
- รับจ้าง 29.85 %
- ค้าขาย 11.70 %
- อื่น ๆ 3 %

5.5 จำนวนหมู่บ้านและชุมชน มีทั้งหมด 11 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านท่าไทร	หมู่ที่ 2 บ้านหนองบัว
หมู่ที่ 3 บ้านคลองแห	หมู่ที่ 4 บ้านคลองเตย
หมู่ที่ 5 บ้านป่ากัณฑ์	หมู่ที่ 6 บ้านหนองนายขี้
หมู่ที่ 7 บ้านทุ่งปราบ	หมู่ที่ 8 บ้านท่าช้าง
หมู่ที่ 9 บ้านทุ่งน้ำ	หมู่ที่ 10 บ้านหนองทราย
หมู่ที่ 11 บ้านเกาะหมี่	

ชุมชนจำนวน 27 ชุมชน ได้แก่

1. ชุมชนท่าไทร	2. ชุมชนสะพานดำ
3. ชุมชนสำราญสุข	4. ชุมชนเมืองใหม่-คลองลาน
5. ชุมชนหนองบัว	6. ชุมชนเมืองใหม่ 6 ประดิษฐ์
7. ชุมชนมุสลิมบ้านหนองบัว	8. ชุมชนบ้านคลองแห
9. ชุมชนอัมพวัน	10. ชุมชนหลังบักชี
11. ชุมชนเมืองใหม่	12. ชุมชนวัดคลองแห
13. ชุมชนศุกสันติ	14. ชุมชนบางม่วง
15. ชุมชนป่ากัณฑ์	16. ชุมชนหนองนายขี้
17. ชุมชนทุ่งปราบ	18. ชุมชนท่าช้าง
19. ชุมชนทุ่งน้ำ	20. ชุมชนหนองทราย
21. ชุมชนบ้านเก่า	22. ชุมชนเกาะหมี่
23. ชุมชนมัสยิดเกาะหมี่	24. ชุมชนคลองควาย
25. ชุมชนคลองเป็ด	26. ชุมชนสังข์กุล
27. ชุมชนสุขโขทัย	

5.6 ตราประจำเทศบาลเมืองคลองแห

ภาพที่ 2.1 ตราประจำเทศบาลเมืองคลองแห

น่องชัย หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง ความมีชื่อเสียง เด่นดัง ชัยชนะต่อความชั่วร้าย
ความยุติธรรม

คานแขวน หมายถึง เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ที่ชาวคลองแหต้องแบกรักษาไว้ยิ่งชีพ
เสาคว่ำ หมายถึง หลักธรรมทั้งสอง อันได้แก่ ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม ร่วมกลม่อ
เกล่าจิตใจประชาชนคลองแหเป็นคนดีมีจริยธรรม

ลำน้ำ หมายถึง คลองอู่ตะเภาและคลองแห ซึ่งเป็นลำน้ำมาหล่อเลี้ยงชีวิตของชาวคลองแห

5.7 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทศบาลเมืองคลองแห

"คลองแหหน้าอยู่ เมืองคูนครใหญ่ แหล่งที่พักอาศัย ศูนย์รวมใจศาสนา พัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้วยแนวคิดอย่างยั่งยืน"

5.8 พันธกิจ

- 5.8.1 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
- 5.8.2 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
- 5.8.3 การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 5.8.4 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 5.8.5 ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง และการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม
- 5.8.6 ส่งเสริมการศึกษา
- 5.8.7 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีต
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 5.8.8 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บ
- 5.8.9 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง
- 5.8.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 5.8.11 ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 5.8.12 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(<http://www.klonghaecity.org>)

"ตลาดน้ำคลองแห" ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ความยาวของตลาดประมาณ 200 เมตร อยู่ริมฝั่งคลองตรงข้ามกับวัดคลองแห เป็นตลาดน้ำเชิงวัฒนธรรมแห่งแรกและแห่งเดียวของภาคใต้ มีลักษณะที่ผสมผสานระหว่างตลาดน้ำ (จำหน่ายสินค้าในเรือ) และตลาดโบราณ (จำหน่ายสินค้าบนบก) มีพ่อค้า-แม่ค้านำอาหารพื้นบ้านควหาวน สินค้าที่ผลิตในท้องถิ่น ผลผลิตทางการเกษตรมาจำหน่าย

ตลาดน้ำคลองแหเปิดบริการวันศุกร์-อาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 15.00-21.00 น. มีเรือบริการนำเที่ยวชมทิวทัศน์ของสองฝั่งคลอง และยังสามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ อาทิเช่น ปากน้ำแหลมโพธิ์ จิตรกรรมฝาผนังวัดคูเต่า และมัสยิดกลางจังหวัดสงขลา เป็นต้น

"ตลาดน้ำคลองแห" เป็นแนวคิดของนายอภิชาติ สังขชาติ ที่ได้ล่องเรือชมทัศนียภาพของสองฝั่งคลอง ในสมัยที่ยังไม่ได้รับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองคลองแห พบเห็นวิถีชีวิตของชาวบ้านแบบดั้งเดิม เช่น การยกหาม ชาวบ้านพายเรือเก็บผักบุ้ง ตัดผักกระเฉด ซึ่งเป็นเรื่องที่ยังคงมีอยู่ในลำคลองแหในปัจจุบัน

จากการล่องเรือในวันนั้น ภาพที่เห็นทำให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาสายน้ำแห่งนี้ ให้เป็นจุดศูนย์กลางของการพบปะประชาชน และทำอย่างไรให้สามารถเชื่อมโยงไปสู่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นต่อไป จึงได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ รวมทั้งบรรดางานวิจัยที่ได้เคยมีการทำวิจัยในพื้นที่ อีกทั้งสืบค้นข้อมูลประวัติของพื้นที่ จึงได้พบว่าในสมัยก่อนที่ตรงนี้เคยเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนสินค้า มีเรือสำเภามาต่างถิ่นมาทำการค้าขาย เมื่อได้เสนอตัวเข้ารับใช้ประชาชนในฐานะหัวหน้าพรรคคลองแหมั่นคง จึงได้นำเสนอนโยบายสร้างตลาดน้ำคลองแห เป็นจุดขายในการหาเสียงครั้งนั้นด้วย

ครั้นเมื่อได้มีโอกาสเข้ารับตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองคลองแห นายอภิชาติ สังขชาติ ได้ทุ่มเทความมุ่งมั่นและตั้งใจในการดำเนินการตามนโยบายนี้ ได้จัดศึกษาดูงาน นำเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งพ่อค้า-แม่ค้าไปยังตลาดน้ำยามเย็น หรือตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงาน รูปแบบการบริหารจัดการและอื่นๆ รวมทั้งได้ประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในพื้นที่และจากส่วนกลางทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมชลประทาน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อผลักดันโครงการตลาดน้ำคลองแหให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

โดยในยุคเริ่มต้นของตลาดน้ำนั้น ได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ถึงความเป็นไปไม่ได้ของโครงการนี้ เนื่องจากสภาพลำคลองนั้นแทบจะไม่เอื้อต่อการดำเนินการใดๆ ทั้งสิ้นเงินด้วยขยะและโคลนตม อีกทั้งน้ำที่เน่าเสีย แต่นั่นกลับเป็นเหมือนแรงผลักดันที่ทำให้นายอภิชาติ สังขชาติ เร่งดำเนินโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนหันกลับมาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์แม่น้ำ

ถ้าคลองที่สามารถเป็นแหล่งสร้างงาน สร้างอาชีพให้ท้องถิ่นได้ และอีกความตั้งใจหนึ่งก็คือ ตลาดน้ำคลองแหจะเป็นศูนย์รวมของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านให้คงอยู่สืบต่อไป เดิมที "ตลาดน้ำคลองแห" ทดลองเปิดจำหน่ายสินค้าทางน้ำเป็นการเฉพาะกิจ ในช่วงประเพณีวันสงกรานต์และงานศิลปวัฒนธรรมย้อนตำนานคลองแห ซึ่งเป็นไปด้วยดี จึงมีเสียงเรียกร้องจากบรรดาพ่อค้า-แม่ค้าให้เปิดดำเนินการอย่างจริงจัง นั่นจึงเป็นจุดสำคัญของการเปิดดำเนินการเรื่อยมาในทุกเย็นวันศุกร์-วันอาทิตย์ ซึ่งถือเป็นการดำเนินการ "ตลาดน้ำคลองแห" ในระยะที่ 1 โดยมีเรือจำหน่ายสินค้าเริ่มต้นจำนวน 40 ลำ ซึ่งเริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2551 เป็นต้นมา ปัจจุบันตลาดน้ำคลองแหอยู่ในช่วงเปิดดำเนินการในระยะที่ 2 โดยเทศบาลเมืองคลองแหได้จัดระเบียบร้านค้าบนบกขึ้นใหม่ เน้นรูปแบบเป็นตลาดโบราณ จัดแบ่งพื้นที่ค้าขายให้มีความเป็นระเบียบสวยงาม แบ่งเป็นซุ้มจำหน่ายสินค้าประเภทต่างๆ โดยซุ้มเหล่านี้มีการใช้ชื่อเรียกขานด้วยภาษาไทยท้องถิ่นดั้งเดิม บอกเล่าถึงประวัติเมืองในครั้งอดีตกาล เช่น ลังกาสูกะ ตามพรลิงค์ ฆ้องแห่ มหาดใหญ่ เป็นต้น

การก่อสร้างซุ้มก็ใช้วัสดุธรรมชาติรูปแบบง่าย ๆ แต่ดูสวยงาม และปัจจุบันเรือจำหน่ายสินค้าของตลาดน้ำคลองแหได้เพิ่มมากขึ้นเป็น 89 ลำ และร้านค้าของตลาดโบราณมีจำนวนมากถึง 232 ร้าน สินค้าส่วนใหญ่จะเน้นอยู่ที่อาหารคาวหวาน ซึ่งเป็นอาหารพื้นบ้านแท้ๆ เช่น ถั่วคั่ว ขนมหิน ข้าวยาปักษ์ใต้ ถั่วจ๊ับพลก ขนมหมด ขนมห้วง ขนมหโค ต้มยำและขนมไทยนานาชนิด ซึ่งเป็นขนมภาคใต้ดั้งเดิมก็สามารถหารับประทานได้ที่ตลาดน้ำคลองแหแห่งนี้

ส่วนของรูปแบบการดำเนินงานในอนาคต จะเป็นรูปแบบของคณะกรรมการตลาดน้ำ มีชมรมผู้ประกอบการ ภาคประชาชน และหน่วยงานของรัฐ ร่วมเป็นภาคีบริหารงาน เน้นให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของตลาดน้ำคลองแห เพื่อสร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษา ร่วมกันและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ของประเทศต่อไป

ทุกวันนี้ นอกจากนักท่องเที่ยวในจังหวัดแล้ว นักท่องเที่ยวจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น พัทลุง ปัตตานี สตูล ฯลฯ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ก็จะมาหาโอกาสแวะมาซื้อหาของกินอร่อยๆ ที่นี้ เหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะระยะทางไม่ไกลมากนัก และถนนหนทางก็สะดวก มีแผ่นป้ายบอกทางเข้าตลาดอย่างเด่นชัด ซึ่งในอนาคตอันใกล้จะพัฒนาเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และปรับภูมิทัศน์โดยรอบให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นแหล่งเรียนรู้และให้ผู้สูงอายุได้ออกกำลังกาย พบปะสังสรรค์กันด้วย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาคม อาจแสง (2546) ดำรงศึกษภาพที่อยู่อาศัย และปัญหาจากการปรับที่พักอาศัยในพื้นที่เกาะเกร็ดเพื่อเป็นที่พักโฮมสเตย์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก 834 ครัวเรือนใน 7 หมู่บ้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเจ้าของบ้านและผู้นำชุมชนร้อยละ 97 ยอมรับการปรับเปลี่ยนที่พักอาศัยของตนให้เป็นโฮมสเตย์ ในขณะที่ผลการสำรวจคุณสมบัติของบ้านเรือนที่สามารถปรับให้เป็นที่พักของนักท่องเที่ยวได้ มีเพียงร้อยละ 23 เท่านั้น งานวิจัยเรื่องนี้แสดงถึงสภาพปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาหากชุมชนปรับเปลี่ยนเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กล่าวคือปัญหาด้านบริหารจัดการ และปัญหาด้านการตลาดทั้งยังเกิดความขัดแย้งด้านรายได้จากการจัดสรรจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโฮมสเตย์อีกด้วย

นราธิป ผลบุญรักษ์ (2547) ได้ทำการศึกษาบ้านพักโฮมสเตย์ของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากแห่งหนึ่งของประเทศ งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษารูปแบบของการเปลี่ยนตัวอาคารที่พักเมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ประชากรประกอบด้วยบ้านพักโฮมสเตย์จำนวนทั้งสิ้น 19 หลัง ผลการวิจัยพบว่า มีบ้านจำนวน 14 หลังที่ยังคงรักษาสภาพเดิมอยู่ ส่วนบ้านที่มีการปรับเปลี่ยนจำนวน 4 หลัง การปรับเปลี่ยนที่พบเป็นการต่อเติมในลักษณะที่ผิดรูปแบบการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมไทย และก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ยังมีรายละเอียดเพิ่มเติมด้านการบำรุงรักษาที่พักอาศัยในชุมชนซึ่งพบว่ายังจัดการได้ไม่ดีเท่าที่ควรเนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่ได้เข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง งานวิจัยนี้เสนอแนะให้หน่วยงานภาครัฐและผู้รู้ด้านสถาปัตยกรรมไทยเข้าไปให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

โดยสรุปแล้วงานวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับที่พักอาศัยซึ่งนำมาปรับปรุงให้เป็นโฮมสเตย์เพื่อให้เป็นที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยว การศึกษาเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงบ้านเรือนโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเรื่องสถาปัตยกรรมไทย หากไม่คำนึงถึงสิ่งนี้ก็ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้เป็นเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์และชุมชน ซึ่งขัดกับหลักพัฒนาโฮมสเตย์ การปรับเปลี่ยนชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในกรณีของตำบลโพงพางกล่าวได้ว่ามีผลกระทบในด้านลบ ซึ่งไม่ใช่หลักการที่ถูกต้อง

ทองยูน บุตรโสภ (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาท่าด่านโฮมสเตย์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองจังหวัดนครนายก พบว่า ชุมชนมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีปัจจัยภายในของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ได้แก่ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นแก่นักท่องเที่ยว การบริการ และโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดย

ชุมชน เนื่องจากการสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความเป็นกันเองของเจ้าของบ้านไม่ได้รู้สึกว่าเป็นคนแปลกหน้าก่อให้เกิดความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจที่ได้รับบริการในด้านการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว การบริการขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการอำนวยความสะดวกเป็นอย่างมาก และโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมในเรื่องราคา และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งปัจจัยทั้งสามส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

ยุทธ สมปลา (2549) ศึกษาแหล่งโฮมสเตย์ภายใต้กรอบเศรษฐกิจพอเพียงโดยวิเคราะห์องค์ประกอบ 8 ด้าน ของมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พร้อมกันนี้ก็ได้ศึกษาความพึงพอใจของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์และทางตรงกันข้ามก็ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการด้วยเช่นกัน ผลการวิจัยพบว่าบ้านบุไทรโฮมสเตย์ดำเนินการตามหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงทุกด้าน ดังข้อสรุปด้านล่าง ข้อเสนอแนะที่สำคัญของงานวิจัยนี้เป็นเรื่องสิ่งแวดล้อม นั่นคือ เสนอแนะให้มีการวางแผนระยะยาวในการบริหารจัดการน้ำและสาธารณสุข เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อดำรงชีวิตของชุมชนและการเพาะปลูก อีกประการหนึ่งที่สำคัญเช่นกันคือข้อเสนอแนะให้ชุมชนเตรียมการรับมือปัญหาขยะและการบำบัดน้ำเสียที่อาจจะเป็นปัญหาในระยะยาว

ชลจิจันทร์ ทองคำชู (2549) วิจัยเรื่อง การสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ผ่านการโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตและแผ่นพับ โดยเลือกเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะการโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตและแผ่นพับ ตั้งแต่ มีนาคม 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2549 โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 วิธี คือ การเข้าเว็บไซต์ และการส่งจดหมาย ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ 40 ชุด ผลการวิจัยพบว่า การสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

การคัดเลือกวัตถุดิบในท้องถิ่น (ต้นทุนของชุมชน) ที่มีอยู่แล้วมาเป็นภาพลักษณ์ ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ การส่งเสริมทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ดังนั้นผู้วิจัยพบว่าเมื่อองค์ประกอบทั้ง 3 มารวมกันจึงทำให้การท่องเที่ยวโฮมสเตย์มีการสร้างภาพลักษณ์ต่าง ๆ ขึ้นคือภาพลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นนิยม ภาพลักษณ์ความเก่าแก่ และภาพลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนในด้านการส่งเสริมการตลาดมีส่วนช่วยในการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นต่าง ๆ คือ ภาพลักษณ์ความอบอุ่น ภาพลักษณ์ความสะดวกสบาย ภาพลักษณ์ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของการส่งเสริมการขาย และภาพลักษณ์ของภาษาโฆษณาที่มีความเด่นและจูงใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ซึ่งภาพลักษณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมาก และมีส่วนช่วยให้นักท่องเที่ยวหันมาท่องเที่ยวในรูปแบบ โฮมสเตย์มากขึ้น

พวงพิศ บุญระรัตน์ (2549) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักท่องเที่ยวจากจังหวัดภาคกลาง มีเวลาพักผ่อนท่องเที่ยวในประเทศโดยเฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะใช้เวลาพักผ่อนท่องเที่ยว 1-2 วัน มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางในการพักผ่อนแต่ละครั้ง ประมาณ 2-3 คน สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศที่ชอบมากที่สุดคือ ทะเล ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในปัจจุบัน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีบุคคลแนะนำ ซึ่งเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามโดยรถยนต์ส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเดินทางพักผ่อนท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกโดยมีผู้ร่วมเดินทาง 2-3 คน มีการใช้จ่ายในการเดินทางพักผ่อนท่องเที่ยวอยู่ระหว่าง 1,001-3,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้เวลาพักผ่อนท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม 2-3 วัน

พรพิมล ปาฐะเดชะ (2550) วิจัยเรื่อง การศึกษาการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์กับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่หมู่บ้านป่าสักงามตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการดำเนินการ ผลการดำเนินการ และปัญหาอุปสรรค และศึกษาความสอดคล้องระหว่างแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของหมู่บ้านป่าสักงาม กับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสังเกตไม่มีส่วนร่วม เอกสารที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาตามเหตุผลและข้อเท็จจริง เปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ ผลการศึกษาพบว่าชุมชนมีพัฒนาการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบ้านพักมีส่วนร่วมกับชุมชน โดยแบ่งพัฒนาการตามช่วงของการเข้ามาของศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ และรูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบ้านพักมีส่วนร่วมกับชุมชนแบ่งออกเป็น 2 ยุคการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านป่าสักงามมีทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจ มีความหลากหลายทางชีวภาพพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ มีค่ายสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อเป็นพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติที่มีชีวิตเป็นศูนย์การเรียนรู้ ส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดการเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกในการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน มีกิจกรรมการเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ การตั้งแคมป์พักแรม บริการบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน สำหรับปัญหาที่สำคัญคือ ขาดมาตรการในการควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยว อาจสร้างผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและการท่องเที่ยวของชุมชนเอง เส้นทางเดินป่าบางช่วงยังไม่ปลอดภัย ขาดความรู้ในการจัดการขยะและบำบัดน้ำเสียตามหลักการวิชาการที่ถูกต้อง ชุมชนท้องถิ่นมีโอกาส

น้อยในการเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านป่าสักงาม สอดคล้องกับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพียงสองแนวทางได้แก่ การจัดการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก การจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการท่องเที่ยว ส่วนแนวทางการจัดการที่ไม่สอดคล้องได้แก่ การจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม การจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น การจัดการส่งเสริมตลาดและบริการนำเที่ยว

ไพฑูรย์ นิยมานา (2550) วิจัยเรื่อง การพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ ปัจจุบันโฮมสเตย์ไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (โฮมสเตย์) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการต้อนรับที่ดีจากเจ้าบ้านทั้งยังมีราคาถูก จึงมีชุมชนต่างๆ จัดตั้งโฮมสเตย์ขึ้นเป็นจำนวนมาก หากพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วโฮมสเตย์จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนมากกว่าการเป็นอาชีพเสริมเพราะการทำโฮมสเตย์ต้องมีการจัดการหลายอย่าง เช่น การประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การรับลงทะเบียน การรวมกลุ่ม ฯลฯ นอกจากนี้การเตรียมบ้านเรือนและชุมชนให้พร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวผลสุดท้ายก็เกิดประโยชน์แก่เจ้าบ้านและชุมชนเอง เช่น สาธารณสุขของบ้านเรือนและหมู่บ้าน ความแข็งแรงของโครงสร้างบ้าน ความสะอาดของบ้าน เครื่องนอน ห้องสุขา การจัดหาอาหารการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ความมีน้ำใจ ความสามัคคี ความปลอดภัยในทรัพย์สินเป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี 2547 ได้ดำเนินการพัฒนาโฮมสเตย์ โดยจัดทำมาตรฐานตัวชี้วัดคุณภาพโฮมสเตย์ไทย และทำการตรวจประเมินโฮมสเตย์ที่ขอรับการประเมินหากโฮมสเตย์ใดผ่านการประเมิน ก็จะได้รับตราสัญลักษณ์มาตรฐานโฮมสเตย์ของกระทรวง

นอกจากนี้ยังพบว่าโฮมสเตย์หลายแห่งพัฒนาขึ้นมาจากกลุ่มชุมชนที่รวมตัวกันโดยไม่มีสถาบันการศึกษาหรือหน่วยราชการสนับสนุน หรือให้คำแนะนำ แม้จะมีการพัฒนามาได้ถึงระดับหนึ่งก็ดูเหมือนว่าจะพบกับอุปสรรคและปัญหาการจัดการมากขึ้นเมื่อเข้าขั้นที่โฮมสเตย์ กลายเป็นธุรกิจไม่ใช่อาชีพเสริมอีกต่อไป การพัฒนาโฮมสเตย์จะล่าช้าลงและเป็นปัญหาหนักขึ้นสำหรับกลุ่มชุมชนโฮมสเตย์ไทยหากไม่มีการสนับสนุนจากแหล่งความรู้ทางวิชาการ และไม่มีการจัดการที่ถูกต้องวิธีการหนึ่งที่น่าจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้และเป็นการพัฒนาโฮมสเตย์ไทยร่วมกันคือการจัดทำเครือข่ายโฮมสเตย์และจัดการสัมมนาให้โฮมสเตย์ได้รู้จักและเรียนรู้การแก้ปัญหาาร่วมกัน โดยสถาบันวิชาการเป็นที่เลี้ยง หรือให้คำปรึกษา กลุ่มชุมชนใดที่ต้องการจัดตั้งโฮมสเตย์ก็จะสามารถเข้ามาเรียนรู้ได้จากการเข้าร่วมเครือข่ายชุมชนโฮมสเตย์ คณะผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ขึ้น

ชูเกียรติ ไชยวุฒิ (2550) ศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมและโดยแยกเป็นกิจกรรมอยู่ระดับพอใจมาก ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านที่พักโฮมสเตย์ ด้านการบริการ และวิถีชีวิตของโฮมสเตย์ด้านสถานที่ตำแหน่งที่ตั้งของโฮมสเตย์ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวนอกชุมชน ด้านราคา และด้านการประชาสัมพันธ์/กิจกรรมส่งเสริมการตลาด อย่างไรก็ตาม แม้จะพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านจะเห็นว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือเรื่องอรรถาสัยไมตรีของชาวบ้านและเจ้าของบ้าน ได้แก่ ความสุภาพและเป็นมิตรของชาวบ้าน (ด้านการจัดการ) และการบริการด้วยความเต็มใจ มีความเป็นมิตรซื่อสัตย์ ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยวของเจ้าของบ้าน (ด้านการบริการและวิถีชีวิตของโฮมสเตย์) โดยผู้เข้าพักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่หลังจากนี้จะเดินทางมาพักที่โฮมสเตย์ห้วยเขย่งอีก (ร้อยละ 91.3) และจะใช้เวลาในการท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1 คืน (ร้อยละ 34.8) และ 2 คืน (ร้อยละ 32.2)

ณิชากร ณัฐเจริญฤทธาภ (2550) การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า โฮมสเตย์ บ้านผานกอกที่ได้รับตราสัญลักษณ์การผ่านมาตรฐาน มีการจัดการโดยนำหมู่บ้านมาทำเป็นธุรกิจโฮมสเตย์ มีคณะกรรมการจำนวน 10 คนเป็นผู้บริหารการจัดการ มีการออกกฎเกณฑ์ปฏิบัติร่วมกันอย่างชัดเจน ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในธุรกิจโฮมสเตย์ ร้อยละ 80% ของประชากรทั้งหมดโดยการจัดบ้านพักของตนรองรับนักท่องเที่ยวจำนวน 11 หลัง กิจกรรมการท่องเที่ยวประกอบด้วย การแสดงวิถีชีวิตของชุมชนชาวเขา เช่น การเขียนเทียนเพื่อทำพิมพ์ผ้า การปักผ้า การเล่นรถล้อเลื่อน การยิงหน้าไม้ การตีเหล็กการชมพิพิธภัณฑสถานผ้าไหม ถักทอและบ้านจำลองการทอไหมสวนเกษตรในภาคกลางวัน ส่วนภาคกลางคืนประกอบไปด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องศึกษาศักยภาพด้านที่פקโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่פקโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนที่มีชื่ออยู่ในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 29,210 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่פקโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนที่มีชื่ออยู่ในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 29,210 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ

Taro Yamane (1967) (อ้างถึงในยุทธ โภยวรรณ, 2553) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ดังนี้

$$\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)} = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ N คือ จำนวนหน่วยประชากร = 29,210 คน

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ กำหนดไว้เท่ากับ 0.05 (ร้อยละ 5)

$$\text{จะได้ว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)} = \frac{29,210}{1+29,210(0.05)^2}$$

$$\text{จะได้กลุ่มตัวอย่าง} = 394 \text{ ราย}$$

1.1 ประชากร

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในตลาคน้ำคลองแห ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม 2555 ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนของนักท่องเที่ยวได้ พิตร ทองชั้น (2535:199)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนของนักท่องเที่ยวได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน พิตร ทองชั้น (2535:199)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พัก โฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พัก โฮมสเตย์ การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห (จำนวน 10 ข้อ)

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (จำนวน 26 ข้อ) โดยมีเกณฑ์ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา การใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ (จำนวน 8 ข้อ)

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (จำนวน 32 ข้อ) โดยมีเกณฑ์ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การสร้างเครื่องมือการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล มีแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตลาดน้ำคลองแห
3. เขียนโครงร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์
4. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือและหาค่าความเชื่อมั่น IOC
5. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์
6. ติดตามผลและดำเนินการจัดทำแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
7. รวบรวมแบบสอบถามพร้อมับตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำไปวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถาม ความเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ตลอดจนข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือและหาค่าความเชื่อมั่น IOC

4. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยว

5. รวบรวมแบบสอบถามพร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำไปวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล มีแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล และแบบสอบถามชุดที่ 2 คือ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

4.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเสนอต่อเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองคลองแหเพื่อดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายวัตถุประสงค์ ตลอดจนวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกันก่อนจะตอบแบบสอบถาม

4.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ ซึ่งแบบสอบถามชุดที่ 1 มี จำนวน 394 ชุด ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ และแบบสอบถามชุดที่ 2 มี จำนวน 300 ชุด ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดระเบียบข้อมูล และลงรหัสดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติพื้นฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อที่พักรัโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พักรัโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักรัโฮมสเตย์ การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห (จำนวน 10 ข้อ) โดยใช้คำร้อยละ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรัโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์ (จำนวน 26 ข้อ) ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ โดยกำหนดคะแนนตามน้ำหนัก ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรัโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิภานา การใช้บริการที่พักรัโฮมสเตย์ (จำนวน 8 ข้อ) โดยใช้คำร้อยละ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรัโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์ (จำนวน 32 ข้อ) ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

จากระดับความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล สามารถแบ่งระดับความคิดเห็นโดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย Best, G.W. (1997) (อ้างถึงใน สมศักดิ์ บุตรราช, 2553: 23) ดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.51-5.00
เห็นด้วย	3.51-4.50
ไม่แน่ใจ	2.51-3.50
ไม่เห็นด้วย	1.51-2.50
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00-1.50

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมทางสถิติ ได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปมาช่วยวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่า ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องศึกษาศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดคสัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	ประชาชนและนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา การใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรีสอร์ท เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พักรีสอร์ท การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักรีสอร์ท การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบรีสอร์ท หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห ตารางที่ 1-10

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
หญิง	211	53.6
ชาย	183	46.4
รวม	394	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรีสอร์ทส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 53.6 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 46.4

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	92	23.4
25 - 35 ปี	136	34.5
36 - 46 ปี	92	23.4
มากกว่า 46 ปี	74	18.8
รวม	394	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรีสอร์ทส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 อายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 36-46 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.4 และอายุมากกว่า 46 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โสด	172	43.7
สมรส	202	51.3
หม้าย/หย่าร้าง	20	5.0
รวม	394	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 51.3 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 43.7 และ
สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	73	18.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	56	14.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	64	16.3
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า	37	9.4
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า	57	14.5
ปริญญาตรี	95	24.1
สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.0
รวม	394	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.1 ประถมศึกษา คิดเป็น
ร้อยละ 18.5 มัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 16.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือ
เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 14.5 มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 14.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.)หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 9.4 และ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักเรียน	19	6.3
นิสิต/นักศึกษา	64	21.3
เกษตรกร	14	4.7
รับจ้าง	22	7.3
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	4	1.3
พนักงานบริษัทเอกชน	70	23.3
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	66	22.0
ธุรกิจส่วนตัว	36	12.1
อื่นๆ	5	1.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รับราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 นิสิต/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.3 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.1
รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 7.3 นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 4.7 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ
1.7 และพ่อบ้าน/ แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	81	20.6
5,000-10,000 บาท	123	31.2
10,001- 15,000 บาท	93	23.6
15,000- 20,000บาท	43	10.9
20,001- 25,000 บาท	22	5.6
25,000 บาทขึ้นไป	32	8.1
รวม	394	100

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่
พักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.2 รายได้ต่อเดือน
10,001- 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.6 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.6
รายได้ต่อเดือน 15,000- 20,000บาท คิดเป็นร้อยละ 10.9 รายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อย
ละ 8.1 และรายได้ต่อเดือน 20,001- 25,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 5.6

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามการใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์

การใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคย	184	46.7
ไม่เคย	210	53.3
รวม	394	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 53.3 และเคยใช้บริการ
ที่พักแบบโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 46.7

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์

การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการ ที่พักโฮมสเตย์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มี	36	9.1
ไม่มี	358	90.9
รวม	394	100

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักโฮมสเตย์ ส่วนใหญ่เทศบาลเมืองคลองแหไม่มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พัก
โฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 90.9 และเทศบาลเมืองคลองแหมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่
พักแบบโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามการเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์

การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยว เชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคย	34	8.6
ไม่เคย	360	91.4
รวม	394	100

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักโฮมสเตย์ ส่วนใหญ่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่อง
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 91.4 และประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเคย
เข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบ โฮมสเตย์คิดเป็นร้อยละ 8.6

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามหน่วยงานหรือองค์การในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้กระทำการกิจกรรม

หน่วยงานหรือองค์การในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้ กระทำการกิจกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กำหนดมาตรการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อม	20	3.93
การพัฒนาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว	137	26.92
กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวัน	350	68.76
การรักษาความสะอาดในชุมชน	2	0.39
อื่นๆ(ระบุ).....	-	-
รวม	509	100

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พึงประสงค์ส่วนใหญ่หน่วยงานหรือองค์การในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้กระทำการกิจกรรมด้าน
กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวันคิดเป็นร้อยละ 68.76 การพัฒนาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็น
ร้อยละ 26.92 กำหนดมาตรการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 3.93 และการรักษา
ความสะอาดในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 0.39

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ
ด้านที่พักรีสอร์ท เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2
ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา
อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา การใช้บริการที่พักรีสอร์ท ตารางที่ 11-18
ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
หญิง	169	56.3
ชาย	131	43.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน
ที่พักรีสอร์ทเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
คิดเป็นร้อยละ 56.3 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 43.7

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	96	32.0
25 - 35 ปี	123	41.0
36 - 46 ปี	49	16.3
มากกว่า 46 ปี	32	10.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 12 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ
ด้านที่พักรีสอร์ทเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี
คิดเป็นร้อยละ 41.0 อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 อายุ 36-46 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.3 และอายุ
มากกว่า 46ปี คิดเป็นร้อยละ 10.7

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โสด	185	61.7
สมรส	113	37.7
หม้าย/หย่าร้าง	2	0.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 13 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 61.7 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 37.7 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	17	5.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	4.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	38	12.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า	40	13.3
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า	31	10.3
ปริญญาตรี	120	40.0
สูงกว่าปริญญาตรี	41	13.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ ด้านที่พึงประสงค์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลส่วนใหญ่ระดับ การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.0 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.7 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ13.3 มัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็น ร้อยละ12.7 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 10.3 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.7 และ มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักเรียน	19	6.3
นิสิต/นักศึกษา	64	21.3
เกษตรกร	14	4.7
รับจ้าง	22	7.3
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	4	1.3
พนักงานบริษัทเอกชน	70	23.3
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	66	22.0
ธุรกิจส่วนตัว	36	12.0
อื่นๆ	5	1.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 15 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ ด้านที่พึงประสงค์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 นิสิต/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.3 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.0 รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 7.3 นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 4.7 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และพ่อบ้าน/ แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	57	19.0
5,000-10,000 บาท	109	36.3
10,001- 15,000 บาท	58	19.3
15,000- 20,000บาท	35	11.7
20,001- 25,000 บาท	12	4.0
25,000 บาทขึ้นไป	29	9.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 16 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ
ด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลส่วนใหญ่มีรายได้ต่อ
เดือน 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.3 รายได้ต่อเดือน 10,001- 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.3
รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.0 รายได้ต่อเดือน 15,000- 20,000บาท คิดเป็น
ร้อยละ 11.7 รายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 9.7 และรายได้ต่อเดือน 20,001- 25,000
บาท คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห
จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พัทลุง	66	22.00
พังงา	10	3.33
สตูล	25	8.33
นครศรีธรรมราช	37	12.33
ตรัง	27	9.0
ยะลา	25	8.33
ปัตตานี	21	7.00
ภูเก็ต	12	4.00
กระบี่	8	2.67
สุราษฎร์ธานี	5	1.67
ชุมพร	4	1.33
นราธิวาส	10	3.33
ระนอง	1	0.33
สุรินทร์	2	0.67
เลย	3	1.00
กรุงเทพมหานคร	20	6.67
ตาก	3	1.00
ลำปาง	1	0.33
พะเยา	1	0.33
ระยอง	2	0.67
พระนครศรีอยุธยา	1	0.33
ฉะเชิงเทรา	3	1.00
ปทุมธานี	3	1.00
แม่ฮ่องสอน	3	1.00
ชลบุรี	4	1.33
ประจวบคีรีขันธ์	1	0.33
กาญจนบุรี	1	0.33
เชียงใหม่	1	0.33
รวม	300	100

จากตารางที่ 17 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดพัทลุงคิดเป็นร้อยละ 22.00 จังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 12.33 จังหวัดตรัง คิดเป็นร้อยละ 9.00 จังหวัดสตูล และ จังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ 8.33 จังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 7.00 จังหวัดกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 6.67 จังหวัดภูเก็ตคิดเป็นร้อยละ 4.00 จังหวัดพังงาและจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 3.33 จังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ 2.67 จังหวัดสุราษฎร์ธานีคิดเป็นร้อยละ 1.67 จังหวัดชุมพร และจังหวัดชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 1.33 จังหวัดเลย จังหวัดตาก จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดปทุมธานี คิดเป็นร้อยละ 1.00 จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดระยอง คิดเป็นร้อยละ 0.67 จังหวัดลำปาง จังหวัดพะเยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดระนอง คิดเป็นร้อยละ 0.33

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห จำแนกตามการใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์

การใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคย	131	43.7
ไม่เคย	169	56.3
รวม	300	100

จากตารางที่ 18 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไม่เคยใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 56.3 และเคยใช้บริการที่พักโฮมสเตย์คิดเป็นร้อยละ 43.7

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เขตเทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์	3.58	1.009	เห็นด้วย
2. ท่านคิดว่าควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์บริเวณใกล้ ๆ กับตลาดน้ำคลองแห	3.55	0.985	เห็นด้วย
3. ท่านคิดว่าในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีศักยภาพและความพร้อมต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์	3.41	0.913	เห็นด้วย
4. การให้บริการที่พักโฮมสเตย์เป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น	3.72	0.804	เห็นด้วย
5. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	3.62	0.833	เห็นด้วย
6. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห	3.80	0.756	เห็นด้วย
7. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวและเข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมากขึ้น	3.86	0.728	เห็นด้วย
8. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์มีประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห	3.86	0.710	เห็นด้วย
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการสร้างที่พักโฮมสเตย์	4.09	0.743	เห็นด้วย
10. เทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสนับสนุนให้ความร่วมมือต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์	3.81	0.832	เห็นด้วย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (ต่อ)

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
11. เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการให้บริการที่พักโฮมสเตย์	4.08	0.748	เห็นด้วย
12. ท่านคิดว่าตลาดน้ำคลองแหมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากพอต่อการลงทุนในการสร้างธุรกิจโฮมสเตย์	3.46	0.819	เห็นด้วย
13. เทศบาลเมืองคลองแหมีธรรมชาติที่สวยงามจึงทำให้เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	3.44	0.852	เห็นด้วย
14. เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์	3.78	0.857	เห็นด้วย
15. สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีเอกลักษณ์ต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น	3.77	0.704	เห็นด้วย
16. ประชาชนในชุมชนมีการกำหนดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	3.84	0.637	เห็นด้วย
17. ประชาชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ๆ เกี่ยวกับการสร้างที่พักโฮมสเตย์จากเทศบาลเมืองคลองแห	3.54	0.859	เห็นด้วย
18. ผู้นำชุมชนมีการจัดเตรียมหน่วยประสานงานกลางในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไว้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	3.85	0.673	เห็นด้วย
19. เทศบาลเมืองคลองแหสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ	3.73	0.683	เห็นด้วย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (ต่อ)

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
20. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ทำให้เศรษฐกิจในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้รับการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น	3.83	0.695	เห็นด้วย
21. ชุมชนคลองแหมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์	3.97	0.574	เห็นด้วย
22. มีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห	3.83	0.618	เห็นด้วย
23. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชนเพื่อนำเสนอนักท่องเที่ยวได้	3.46	0.859	เห็นด้วย
24. ท่านสามารถประกอบอาหารรวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นได้	3.38	0.936	เห็นด้วย
25. ชุมชนคลองแหมีความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา	3.92	0.744	เห็นด้วย
26. นักท่องเที่ยวสามารถใช้การคมนาคมขนส่งเข้าถึงชุมชนคลองแหและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย	3.89	0.775	เห็นด้วย
รวม	3.73		เห็นด้วย

จากตารางที่ 19 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 4.09$ เทศบาลเมืองคลองแหควรรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการให้บริการที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 4.08$ ชุมชนคลองแหมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ $\bar{X} = 3.97$ ชุมชนคลองแหมีความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา $\bar{X} = 3.92$ นักท่องเที่ยวสามารถใช้การคมนาคมขนส่งเข้าถึงชุมชนคลองแหและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย $\bar{X} = 3.89$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พัก

โฮมสเตย์ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวและเข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมากขึ้น $\bar{X} = 3.86$ ผู้นำชุมชนมีการจัดเตรียมหน่วยประสานงานกลางในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไว้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว $\bar{X} = 3.85$ ประชาชนในชุมชนมีการกำหนดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น $\bar{X} = 3.84$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ทำให้เศรษฐกิจในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้รับการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นและมีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห $\bar{X} = 3.83$ เทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสนับสนุน ให้ความร่วมมือต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 3.81$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห $= 3.80$ เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $= 3.78$ สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีเอกลักษณ์ต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น $\bar{X} = 3.77$ เทศบาลเมืองคลองแหสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ $\bar{X} = 3.73$ การให้บริการที่พักโฮมสเตย์เป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น $\bar{X} = 3.72$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น $\bar{X} = 3.62$ เขตเทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 3.58$ ท่านคิดว่าควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์บริเวณใกล้ ๆ กับตลาดน้ำคลองแห $\bar{X} = 3.55$ ท่านคิดว่าตลาดน้ำคลองแหมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากพอต่อการลงทุนในการสร้างธุรกิจโฮมสเตย์และมีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห $\bar{X} = 3.46$ เทศบาลเมืองคลองแหมีธรรมชาติที่สวยงามจึงทำให้เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยว $\bar{X} = 3.44$ ท่านคิดว่าในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีศักยภาพและความพร้อมต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 3.41$ ท่านสามารถประกอบอาหารรวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นได้ $\bar{X} = 3.38$

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ ด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์ ตารางที่ 20-28

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวม

มาตรฐานด้านที่พักโฮมสเตย์	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น
ด้านที่พัก	3.97	เห็นด้วย
ด้านอาหารและโภชนาการ	3.90	เห็นด้วย
ด้านความปลอดภัย	3.92	เห็นด้วย
ด้านการจัดการ	3.95	เห็นด้วย
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.86	เห็นด้วย
ด้านสภาพแวดล้อม	4.05	เห็นด้วย
ด้านมูลค่าเพิ่ม	3.91	เห็นด้วย
ด้านส่งเสริมการตลาด	3.65	เห็นด้วย
รวม	3.70	เห็นด้วย

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน ที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานที่พักโฮมสเตย์ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านที่พัก ด้านการจัดการ ด้านความปลอดภัย ด้านมูลค่าเพิ่ม ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้าน ส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับเห็นด้วย เรียงตามลำดับ ($\bar{X} = 4.05, \bar{X} = 3.97, \bar{X} = 3.95, \bar{X} = 3.92, \bar{X} = 3.91, \bar{X} = 3.90, \bar{X} = 3.86$ และ $\bar{X} = 3.65$)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก
โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านที่พัก จำแนกราย
ข้อ

ด้านที่พัก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ลักษณะบ้านเป็นสัดส่วน	3.97	0.71	เห็นด้วย
2. ที่พักโฮมสเตย์มีห้องนอนแยกเป็นสัดส่วน	3.92	0.72	เห็นด้วย
3. ห้องนอนมีความสะอาด	4.04	0.73	เห็นด้วย
4. ห้องน้ำห้องส้วมมีความสะอาดและปลอดภัย	4.04	0.73	เห็นด้วย
5. มีมุมพักผ่อนภายในบ้าน	3.90	0.73	เห็นด้วย
รวม	3.97		เห็นด้วย

จากตารางที่ 21 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านที่พักโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วย เรียงตามลำดับ คือ ห้องนอนมีความสะอาดและห้องน้ำห้องส้วมมีความสะอาดและปลอดภัย $\bar{X} = 4.04$ ลักษณะบ้านเป็นสัดส่วน $\bar{X} = 3.97$ ที่พักโฮมสเตย์มีห้องนอนแยกเป็นสัดส่วน $\bar{X} = 3.92$ และมีมุมพักผ่อนภายในบ้าน $\bar{X} = 3.90$

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก
โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านอาหารและ
โภชนาการ จำแนกรายข้อ

ด้านอาหารและโภชนาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. อาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ	3.97	0.71	เห็นด้วย
2. มีอาหารพื้นบ้านประจำท้องถิ่นบริการแก่นักท่องเที่ยว	3.93	0.75	เห็นด้วย
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในครัวถูกสุขลักษณะ	3.83	0.77	เห็นด้วย
4. ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการประกอบอาหาร	3.87	0.74	เห็นด้วย
รวม	3.90		เห็นด้วย

จากตารางที่ 22 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านอาหารและโภชนาการโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเรียงตามลำดับ คือ อาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ $\bar{X} = 3.97$ มีอาหารพื้นบ้านประจำท้องถิ่นบริการแก่นักท่องเที่ยว $\bar{X} = 3.93$ ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการประกอบอาหาร $\bar{X} = 3.87$ และอุปกรณ์ที่ใช้ในครัว ถูกสุขลักษณะ $\bar{X} = 3.83$

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้าน ที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านความปลอดภัยจำแนกรายข้อ

ด้านความปลอดภัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	3.85	0.78	เห็นด้วย
2. มีการจัดเวรยามและระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.90	0.80	เห็นด้วย
3. เครื่องใช้ไฟฟ้ามีมาตรฐานความปลอดภัย	3.93	0.71	เห็นด้วย
4. บ้านพักโฮมสเตย์มีความแข็งแรงและปลอดภัย	4.00	0.71	เห็นด้วย
รวม	3.92		เห็นด้วย

จากตารางที่ 23 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วย เรียงตามลำดับ คือ บ้านพักโฮมสเตย์มีความแข็งแรงและปลอดภัย $\bar{X} = 4.00$ เครื่องใช้ไฟฟ้ามีมาตรฐานความปลอดภัย $\bar{X} = 3.93$ มีการจัดเวรยามและระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว $\bar{X} = 3.90$ และมีความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น $\bar{X} = 3.85$

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านการจัดการจำแนกรายข้อ

ด้านการจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีระบบการจองเข้าพักที่สะดวกรวดเร็ว	3.96	0.66	เห็นด้วย
2. มีการต้อนรับที่เป็นกันเองและอบอุ่นจากเจ้าของบ้านโฮมสเตย์	3.96	0.72	เห็นด้วย
3. มีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความผิดพลาดให้แก่ลูกค้า	3.92	0.75	เห็นด้วย
รวม	3.95		เห็นด้วย

จากตารางที่ 24 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเรียงตามลำดับ คือ มีระบบการจองเข้าพักที่สะดวกรวดเร็ว และมีการต้อนรับที่เป็นกันเองและอบอุ่นจากเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ $\bar{X} = 3.96$ มีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความผิดพลาดให้แก่ลูกค้า $\bar{X} = 3.92$

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกรายข้อ

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีรายการนำเที่ยวเหมาะสมชัดเจน	3.92	0.73	เห็นด้วย
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว	3.83	0.76	เห็นด้วย
3. เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว	3.79	0.76	เห็นด้วย
4. กิจกรรมท่องเที่ยวรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตของคนในชุมชน	3.91	0.77	เห็นด้วย
รวม	3.86		เห็นด้วย

จากตารางที่ 25 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห่ที่มีต่อ ด้านที่พึงประสงค์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลด้านกิจกรรม การท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวใน เขตเทศบาลเมืองคลองแห่มีความคิดเห็นด้านที่พึงประสงค์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วย เรียงตามลำดับคือมีรายการนำเที่ยวเหมาะสมชัดเจน $\bar{X} = 3.92$ กิจกรรมท่องเที่ยวรักษาไว้ซึ่ง วัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตของคนในชุมชน $\bar{X} = 3.91$ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ท่องเที่ยว $\bar{X} = 3.83$ เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว $\bar{X} = 3.79$

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห่ที่มีต่อด้านที่พึง สักดิ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านสภาพแวดล้อม จำแนกรายข้อ

ด้านสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีบรรยากาศที่ดีปราศจากมลภาวะ	4.06	0.72	เห็นด้วย
2. มีการดูแล รักษา แหล่งท่องเที่ยว	4.06	0.73	เห็นด้วย
3. มีมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	4.04	0.74	เห็นด้วย
4. มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนหรือบริเวณ ใกล้เคียงที่น่าสนใจ	4.04	0.68	เห็นด้วย
5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดึงดูด ความสนใจของนักท่องเที่ยว	4.03	0.71	เห็นด้วย
รวม	4.05		เห็นด้วย

จากตารางที่ 26 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห่ที่มีต่อ ด้านที่พึงประสงค์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลด้านสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาล เมืองคลองแห่มีความคิดเห็นด้านที่พึงประสงค์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเรียงตามลำดับคือ มีบรรยากาศที่ดีปราศจากมลภาวะและมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว $\bar{X} = 4.06$ มีมาตรการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงที่น่าสนใจ $\bar{X} = 4.04$ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว $\bar{X} = 4.03$

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก
โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านมูลค่าเพิ่ม จำแนก
รายชื่อ

ด้านมูลค่าเพิ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็น ผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.95	0.72	เห็นด้วย
2. มีผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการจำหน่ายหรือเป็น ของที่ระลึก	3.88	0.78	เห็นด้วย
3. การบริการมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา	3.91	0.82	เห็นด้วย
รวม	3.91		เห็นด้วย

จากตารางที่ 27 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลด้านมูลค่าเพิ่ม โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเรียงตามลำดับ คือ มีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน $\bar{X}=3.95$ การบริการมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา $\bar{X}=3.91$ มีผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการจำหน่ายหรือเป็นของที่ระลึก $\bar{X}=3.88$

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก
โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ด้านส่งเสริม
การตลาด จำแนกรายข้อ

ด้านส่งเสริมการตลาด	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โฮมสเตย์ตลาด น้ำคลองแห	3.71	0.93	เห็นด้วย
2. มีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเอกสารแผ่นพับ ใบปลิว	3.62	0.93	เห็นด้วย
3. มีป้ายโฆษณากลางแจ้งเพื่อประชาสัมพันธ์ โฮมสเตย์	3.63	0.97	เห็นด้วย
4. มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ โฮมสเตย์ทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	3.65	0.98	เห็นด้วย
รวม	3.65		เห็นด้วย

จากตารางที่ 28 พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ
ด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลด้านส่งเสริมการตลาด
โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาล
เมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเรียงตามลำดับคือ
มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ตลาดน้ำคลองแห $\bar{X} = 3.71$ มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ
โฮมสเตย์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ $\bar{X} = 3.65$ มีป้ายโฆษณากลางแจ้งเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์
 $\bar{X} = 3.63$ และมีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเอกสารแผ่นพับใบปลิว $\bar{X} = 3.62$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการที่พักรีสอร์ทขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการที่พักรีสอร์ทขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการด้านที่พักรีสอร์ทที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.1.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรีสอร์ท ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนที่มีชื่ออยู่ในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองคลองแห ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 29,210 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2554) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1967) (อ้างถึงในยุทธ ไทยวรรณ, 2553) และแบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักรีสอร์ท เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนของนักท่องเที่ยวได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน พิตร ทองชื่น (2535:199)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์ การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโฮมสเตย์ หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห (จำนวน 10 ข้อ)

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (จำนวน 26 ข้อ) โดยมีเกณฑ์ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา การใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ (จำนวน 8 ข้อ)

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (จำนวน 32 ข้อ) โดยมีเกณฑ์ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล มีแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล และแบบสอบถามชุดที่ 2 คือ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเสนอต่อเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองคลองแหเพื่อดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายวัตถุประสงค์ ตลอดจนวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกันก่อนจะตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ ซึ่งแบบสอบถามชุดที่ 1 มี จำนวน 394 ชุด ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ และแบบสอบถามชุดที่ 2 มี จำนวน 300 ชุด ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดระเบียบข้อมูล และลงรหัสดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติพื้นฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1.3 ผลการวิจัย การวิจัยเรื่อง ศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล มีแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์ การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโฮมสเตย์ หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห (จำนวน 10 ข้อ)

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 53.6 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 46.4

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีอายุ 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 อายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 36-46 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.4 และอายุมากกว่า 46 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 51.3 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 43.7 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 5.1

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.1 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.5 มัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 16.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 14.5 มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 14.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 9.4 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.0

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 นิสิต/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.3 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.0 รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 7.3 นักเรียน

คิดเป็นร้อยละ 6.3 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 4.7 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และพ่อบ้าน/ แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.2 รายได้ต่อเดือน 10,001- 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.6 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.6 รายได้ต่อเดือน 15,000- 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.9 รายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.1 และรายได้ต่อเดือน 20,001- 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.6

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 53.3 และเคยใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 46.7

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเทศบาลเมืองคลองแหไม่มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 90.9 และเทศบาลเมืองคลองแหมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 9.1

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 91.4 และประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหเคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 8.6

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้กระทำกิจกรรมด้าน กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 68.76 การพัฒนาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 26.92 กำหนดมาตรการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 3.93 และการรักษาความสะอาดในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 0.39

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (จำนวน 26 ข้อ)

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 4.09$ เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการให้บริการที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X} = 4.08$ ชุมชนคลองแหมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ $\bar{X} = 3.97$ ชุมชนคลองแหมีความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา $\bar{X} = 3.92$ นักท่องเที่ยวสามารถ

ใช้การคมนาคมขนส่งเข้าถึงชุมชนคลองแหและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย $\bar{X}=3.89$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวและเข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมากขึ้น $\bar{X}=3.86$ ผู้นำชุมชนมีการจัดเตรียมหน่วยประสานงานกลางในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไว้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว $\bar{X}=3.85$ ประชาชนในชุมชนมีการกำหนดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยวเหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น $\bar{X}=3.84$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พัก โฮมสเตย์ทำให้เศรษฐกิจในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้รับการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นและมีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห $\bar{X}=3.83$ เทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสนับสนุน ให้ความร่วมมือต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X}=3.81$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห $=3.80$ เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $=3.78$ สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีเอกลักษณ์ต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น $\bar{X}=3.77$ เทศบาลเมืองคลองแหสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ $\bar{X}=3.73$ การให้บริการที่พักโฮมสเตย์เป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น $\bar{X}=3.72$ ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น $=3.62$ เขตเทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X}=3.58$ ท่านคิดว่าควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์บริเวณใกล้ ๆ กับตลาดน้ำคลองแห $\bar{X}=3.55$ ท่านคิดว่าตลาดน้ำคลองแหมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากพอต่อการลงทุนในการสร้างธุรกิจโฮมสเตย์และมีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห $\bar{X}=3.46$ เทศบาลเมืองคลองแหมีธรรมชาติที่สวยงามจึงทำให้เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยว $\bar{X}=3.44$ ท่านคิดว่าในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีศักยภาพและความพร้อมต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์ $\bar{X}=3.41$ ท่านสามารถประกอบอาหารรวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นได้ $\bar{X}=3.38$

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อ ด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา การใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ (จำนวน 8 ข้อ)

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.3 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 43.7

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.0 อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 อายุ 36-46 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.3 และอายุมากกว่า 46 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.7

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 61.7 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 37.7 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.7

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.0 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.7 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 13.3 มัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 12.7 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 10.3 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.7 และมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 4.3

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 นิสิต/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.3 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.0 รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 7.3 นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 4.7 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และพ่อบ้าน/แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.3

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.3 รายได้ต่อเดือน 10,001- 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.3 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.0 รายได้ต่อเดือน 15,000- 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.7 รายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.7 และรายได้ต่อเดือน 20,001- 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.0

นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ จังหวัดพัทลุงคิดเป็นร้อยละ 22.00 จังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 12.33 จังหวัดตรัง คิดเป็นร้อยละ 9.00 จังหวัดสตูล และ จังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ 8.33 จังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 7.00 จังหวัดกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 6.67 จังหวัดภูเก็ตคิดเป็นร้อยละ 4.00 จังหวัดพังงาและ จังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 3.33 จังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ 2.67 จังหวัดสุราษฎร์ธานีคิดเป็นร้อยละ 1.67 จังหวัดชุมพร และจังหวัดชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 1.33 จังหวัดเลย จังหวัดตาก จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดปทุมธานี คิดเป็นร้อยละ 1.00 จังหวัดสุรินทร์และ จังหวัดระยอง คิดเป็นร้อยละ 0.67 จังหวัดลำปาง จังหวัดพะเยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดระนอง คิดเป็นร้อยละ 0.33 นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไม่เคยใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 56.3 และเคยใช้บริการที่พักโฮมสเตย์คิดเป็นร้อยละ 43.7

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (จำนวน 32 ข้อ)

ด้านที่พัก นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย เรียงตามลำดับ ($\bar{X} = 4.04, \bar{X} = 3.97, \bar{X} = 3.92$ และ $\bar{X} = 3.90$) คือ ห้องนอนมีความสะอาด ห้องน้ำห้องส้วมมีความสะอาดและปลอดภัย ลักษณะบ้านเป็นสัดส่วน ที่พักโฮมสเตย์มีห้องนอนแยกเป็นสัดส่วนและมีมุมพักผ่อนภายในบ้าน

ด้านอาหารและโภชนาการ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย เรียงตามลำดับ ($\bar{X} = 3.97, \bar{X} = 3.93, \bar{X} = 3.83$ และ $\bar{X} = 3.87$) คือ อาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ มีอาหารพื้นบ้านประจำท้องถิ่นบริการแก่นักท่องเที่ยว ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการประกอบอาหารและอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวถูกสุขลักษณะ

ด้านความปลอดภัย นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย เรียงตามลำดับ ($\bar{X} = 4.00, \bar{X} = 3.93, \bar{X} = 3.90$ และ $\bar{X} = 3.85$) คือ บ้านพักโฮมสเตย์ มีความแข็งแรงและปลอดภัย เครื่องใช้ไฟฟ้ามีมาตรฐานความปลอดภัย มีการจัดเวรยามและระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวและมีความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

ด้านการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเรียงตามลำดับ ($\bar{X}=3.96$, $\bar{X}=3.96$ และ $\bar{X}=3.92$) คือ มีระบบการจองเข้าพักที่สะดวกรวดเร็ว และมีการต้อนรับที่เป็นกันเองและอบอุ่นจากเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ มีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความผิดพลาดให้แก่ลูกค้า

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยเรียงตามลำดับ ($\bar{X}=3.92$, $\bar{X}=3.91$, $\bar{X}=3.83$ และ $\bar{X}=3.79$) คือ มีรายการนำเที่ยวเหมาะสมชัดเจน กิจกรรมท่องเที่ยวรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตของคนในชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว

ด้านสภาพแวดล้อม นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยเรียงตามลำดับ ($\bar{X}=4.06$, $\bar{X}=4.06$, $\bar{X}=4.04$, $\bar{X}=4.04$ และ $\bar{X}=4.03$) คือ มีบรรยากาศที่คึกคักจากมลภาวะและมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว มีมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงที่น่าสนใจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

ด้านมูลค่าเพิ่ม นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยเรียงตามลำดับ ($\bar{X}=3.95$, $\bar{X}=3.91$ และ $\bar{X}=3.88$) คือ มีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนการบริการมีคุณภาพเหมาะสมกับราคามีผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการจำหน่ายหรือเป็นของที่ระลึก

ด้านส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยเรียงตามลำดับ ($\bar{X}=3.71$, $\bar{X}=3.65$, $\bar{X}=3.63$ และ $\bar{X}=3.62$) คือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ตลาดน้ำคลองแห มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีป้ายโฆษณากลางแจ้งเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ มีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเอกสารแผ่นพับใบปลิว

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ศึกษาศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นให้หน่วยงานเทศบาลเมืองคลองแหควรมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการที่พักโฮมสเตย์ รองลงมาคือเทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการให้บริการที่พักโฮมสเตย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม อาจแสง (2546) ศึกษาศักยภาพที่อยู่อาศัย และปัญหาจากการปรับที่พักอาศัยในพื้นที่เกาะเกร็ดเพื่อเป็นที่พักโฮมสเตย์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก 834 ครัวเรือนใน 7 หมู่บ้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเจ้าของบ้านและผู้นำชุมชนร้อยละ 97 ยอมรับการปรับเปลี่ยนที่พักอาศัยของตนให้เป็นโฮมสเตย์ ในขณะที่ผลการสำรวจคุณสมบัติของบ้านเรือนที่สามารถปรับให้เป็นที่พักของนักท่องเที่ยวได้ มีเพียงร้อยละ 23 เท่านั้น งานวิจัยเรื่องนี้แสดงถึงสภาพปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมา หากชุมชนปรับเปลี่ยนเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กล่าวคือปัญหาด้านบริหารจัดการ และปัญหาด้านการตลาดทั้งยังเกิดความขัดแย้งด้านรายได้จากการจัดสรรจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโฮมสเตย์

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านที่พัก พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือห้องนอนมีความสะอาดและห้องน้ำ ห้องส้วมมีความสะอาดและปลอดภัย รองลงมา คือ ลักษณะบ้านเป็นสัดส่วน ที่พักโฮมสเตย์มีห้องนอนแยกเป็นสัดส่วนและมีมุมพักผ่อนภายในบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูเกียรติ ไชยวุฒิ (2550) ได้ศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการโฮมสเตย์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวตำบลห้วยแย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมและโดยแยกเป็นกิจกรรมอยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านที่

พักโฮมสเตย์ ด้านการบริการและวิถีชีวิตของโฮมสเตย์ ด้านสถานที่ ตำแหน่งที่ตั้งของโฮมสเตย์ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านชุมชน ด้านราคา และด้านการประชาสัมพันธ์/กิจกรรมส่งเสริมการตลาด

2.ด้านอาหารและโภชนาการ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแห มีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ อาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ รongลงมาคือ มีอาหารพื้นบ้านประจำท้องถิ่นบริการแก่นักท่องเที่ยวใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการประกอบอาหารและอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวถูกสุขลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ นิยมมา (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ ปัจจุบันโฮมสเตย์ไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น ได้รับการต้อนรับที่ดีจากเจ้าบ้านทั้งยังมีราคาถูก เพราะการทำโฮมสเตย์ต้องมีการจัดการหลาย เช่น การประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การรวมกลุ่ม ฯลฯ นอกจากนี้การเตรียมบ้านเรือนและชุมชนให้พร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวผลสุดท้ายก็เกิดประโยชน์แก่เจ้าบ้านและชุมชนเอง เช่น สาธารณสุข บ้านเรือนและหมู่บ้าน ความแข็งแรง โครงสร้างบ้าน ความสะอาดของบ้าน เครื่องนอน ห้องสุขา การจัดหาอาหารการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ความมีน้ำใจ ความสามัคคี ความปลอดภัยในทรัพย์สิน

3.ด้านความปลอดภัย พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ บ้านพักโฮมสเตย์มีความแข็งแรงและปลอดภัย รongลงมา คือ เครื่องใช้ไฟฟ้ามีมาตรฐานความปลอดภัย มีการจัดเวรยามและระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวมีความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิจันท์ ทองคำชู (2549) ได้ศึกษาการสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ผลการวิจัยพบว่า การสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การคัดเลือกวัตถุดิบในท้องถิ่น (ต้นทุนของชุมชน) ที่มีอยู่แล้วมาเป็นภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ การส่งเสริมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ เมื่อเอาองค์ประกอบทั้ง 3มารวมกันจึงทำให้การท่องเที่ยวโฮมสเตย์มีการสร้างภาพลักษณ์ต่างๆขึ้น คือ ภาพลักษณ์การเป็นท้องถิ่นนิยม ภาพลักษณ์ความเก่าแก่ ภาพลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดมีส่วนช่วยในการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นต่างๆ คือ ภาพลักษณ์ความอบอุ่น ภาพลักษณ์ความสะอาดสบาย ภาพลักษณ์ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของการส่งเสริมการขาย และภาพลักษณ์ของภาษาโฆษณาที่มีความเด่นและจูงใจ นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

4. ด้านการจัดการ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พึงพอใจทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ มีระบบการจองเข้าพักที่สะดวกรวดเร็วและมีการต้อนรับที่เป็นกันเองและอบอุ่นจากเจ้าของบ้านโฮมสเตย์และมีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดการผิดพลาดให้แก่ลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองยูน บุตร โสภา (2547) ได้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน:กรณีศึกษาท่าด่านโฮมสเตย์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองจังหวัดนครนายก พบว่า ชุมชนมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีปัจจัยภายในของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ได้แก่ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นแก่นักท่องเที่ยว การบริการ และโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ นิยมนา (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ ปัจจุบันโฮมสเตย์ไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการต้อนรับที่ดีจาก เจ้าบ้านทั้งยังมีราคาถูกและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูเกียรติ ไชยวุฒิ (2550) ได้ศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ โฮมสเตย์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวตำบลห้วยแย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมและโดยแยกเป็นกิจกรรมอยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านที่พักโฮมสเตย์ ด้านการบริการและวิถีชีวิตของโฮมสเตย์ ด้านสถานที่ตำแหน่งที่ตั้งของโฮมสเตย์ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านชุมชน ด้านราคา และด้านการประชาสัมพันธ์/กิจกรรมส่งเสริมการตลาด

5. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พึงพอใจทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ มีรายการนำเที่ยวเหมาะสมชัดเจน รองลงมา คือ กิจกรรมท่องเที่ยวควบไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตของคนในชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองยูน บุตร โสภา (2547) ได้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์โดยชุมชนอย่างยั่งยืน:กรณีศึกษาท่าด่านโฮมสเตย์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก พบว่า ชุมชนมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีปัจจัยภายในของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ได้แก่ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นแก่นักท่องเที่ยว การบริการ และโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สลิจันทร์ ทองคำชู (2549) ได้ศึกษาการสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ผลการวิจัยพบว่า การสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การคัดเลือกวัตถุดิบในท้องถิ่น (ต้นทุนของชุมชน) ที่มีอยู่แล้วมาเป็นภาพลักษณ์ของ

ธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ การส่งเสริมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และ กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เมื่อเอางค์ประกอบทั้ง 3 มารวมกันจึงทำให้การท่องเที่ยวโฮมสเตย์มีการสร้างภาพลักษณ์ต่างๆขึ้น คือ ภาพลักษณ์การเป็นท้องถิ่นนิยม ภาพลักษณ์ความเก่าแก่ ภาพลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดมีส่วนช่วยในการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นต่างๆ คือ ภาพลักษณ์ความอบอุ่น ภาพลักษณ์ความสะดวกสบาย ภาพลักษณ์ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของการส่งเสริมการขาย และภาพลักษณ์ของภาษาโฆษณาที่มีความเด่นและจูงใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

6. ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ เขตเทศบาลเมืองคลองแหมีบรรยากาศที่ดีปราศจากมลภาวะและมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาคือ มีมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงที่น่าสนใจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองอุ่น บุตรโสภา (2547) ได้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน:กรณีศึกษาท่าด่านโฮมสเตย์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก พบว่า ชุมชนมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีปัจจัยภายในของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ได้แก่ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นแก่นักท่องเที่ยว การบริการ และ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

7. ด้านมูลค่าเพิ่ม พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พักโฮมสเตย์ทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ มีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน รองลงมา คือ การบริการมีคุณภาพเหมาะสมกับราคาและมีผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการจำหน่ายหรือเป็นของที่ระลึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองอุ่น บุตรโสภา (2547) ได้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน:กรณีศึกษาท่าด่านโฮมสเตย์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก พบว่า ชุมชนมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีปัจจัยภายในของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ได้แก่ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นแก่นักท่องเที่ยว การบริการ และ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ นิยมนา (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ ปัจจุบันโฮมสเตย์ไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการต้อนรับที่ดีจากเจ้าบ้านทั้งยังมี

ราคาถูก เพราะการทำโฮมสเตย์ต้องมีการจัดการหลาย เช่น การประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การรวมกลุ่ม ฯลฯ นอกจากนี้การเตรียมบ้านเรือนและชุมชนให้พร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวผลสุดท้ายก็เกิดประโยชน์แก่เจ้าบ้านและชุมชนเอง เช่น สาธารณสุข บ้านเรือนและหมู่บ้าน ความแข็งแรงโครงสร้างบ้าน ความสะอาดของบ้าน เครื่องนอน ห้องสุขา การจัดการอาหารการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ความมีน้ำใจ ความสามัคคี ความปลอดภัยในทรัพย์สิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิจันทร์ ทองคำชู (2549) ได้ศึกษาการสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ผลการวิจัยพบว่า การสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การคัดเลือกวัตถุดิบในท้องถิ่น (ต้นทุนของชุมชน) ที่มีอยู่แล้วมาเป็นภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ การส่งเสริมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เมื่อเอาองค์ประกอบทั้ง 3 มารวมกันจึงทำให้การท่องเที่ยวโฮมสเตย์มีการสร้างภาพลักษณ์ต่างๆขึ้น คือ ภาพลักษณ์การเป็นท้องถิ่นนิยม ภาพลักษณ์ความเก่าแก่ ภาพลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดมีส่วนช่วยในการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นต่างๆ คือ ภาพลักษณ์ความอบอุ่น ภาพลักษณ์ความสะอาดสบาย ภาพลักษณ์ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของการส่งเสริมการขาย และภาพลักษณ์ของภาษาโฆษณาที่มีความเด่นและจูงใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

8. ด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีความคิดเห็นด้านที่พึงโฮมสเตย์ทุกข้อมีความคิดเห็นเห็นด้วย คือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ตลาดน้ำคลองแห รองลงมา คือ มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีป้ายโฆษณากลางแจ้งเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ และมีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเอกสารแผ่นพับ ใบปลิว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิจันทร์ ทองคำชู (2549) ได้ศึกษาการสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ผลการวิจัยพบว่า การสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การคัดเลือกวัตถุดิบในท้องถิ่น (ต้นทุนของชุมชน) ที่มีอยู่แล้วมาเป็นภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ การส่งเสริมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เมื่อเอาองค์ประกอบทั้ง 3 มารวมกันจึงทำให้การท่องเที่ยวโฮมสเตย์มีการสร้างภาพลักษณ์ต่างๆขึ้น คือ ภาพลักษณ์การเป็นท้องถิ่นนิยม ภาพลักษณ์ความเก่าแก่ ภาพลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดมีส่วนช่วยในการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นต่างๆ คือ ภาพลักษณ์ความอบอุ่น ภาพลักษณ์ความสะอาดสบาย ภาพลักษณ์ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของการส่งเสริมการขาย และภาพลักษณ์ของภาษาโฆษณาที่มีความเด่นและจูงใจ

นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ นิยมมา (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ ปัจจุบันโฮมสเตย์ไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการต้อนรับที่ดีจากเจ้าบ้านทั้งยังมีราคาถูก เพราะการทำโฮมสเตย์ต้องมีการจัดการหลายอย่าง เช่น การประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การรวมกลุ่ม ฯลฯ นอกจากนี้การเตรียมบ้านเรือนและชุมชนให้พร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวผลสุดท้ายก็เกิดประโยชน์แก่เจ้าบ้านและชุมชนเอง เช่น สาธารณสุขบ้านเรือนและหมู่บ้าน ความแข็งแรง โครงสร้างบ้าน ความสะอาดของบ้าน เครื่องนอน ห้องสุขา การจัดหาอาหารการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ความมีน้ำใจ ความสามัคคี ความปลอดภัยในทรัพย์สินและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูเกียรติ ไชยวุฒิ (2550) ได้ศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการโฮมสเตย์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวตำบลห้วยแย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมและโดยแยกเป็นกิจกรรมอยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านที่พักโฮมสเตย์ ด้านการบริการและวิถีชีวิตของโฮมสเตย์ ด้านสถานที่ดำเนินงานที่ตั้งของโฮมสเตย์ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านชุมชน ด้านราคา และด้านการประชาสัมพันธ์/กิจกรรมส่งเสริมการตลาด

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยเรื่อง ศึกษาศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

3.1.1 ทางหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแห เห็นความสำคัญของอาหารท้องถิ่นภาคใต้ และให้มีการรวมกลุ่มแม่บ้าน เพื่อประกอบอาหาร โดยเน้นถึงประโยชน์ต่อสุขภาพ รวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว

3.1.2 ด้านส่งเสริมการตลาด ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ภายในท้องถิ่นหรือประสานงานกับองค์กรทางภาครัฐ เพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะมีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเอกสารแผ่นพับ ใบปลิว ตลาดน้ำคลองแหให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

3.2.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนในเขตเทศบาล

เมืองคลองแห

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- “ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (2553) (ออนไลน์) สารระสังเขป คั่นคั่น วันที่ 10 มิถุนายน 2554 จาก <http://kanchanapisek.or.th/kp6/book27/chapter3/t27-3-1.htm#scet2>
- “องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (2553) (ออนไลน์) สารระสังเขป คั่นคั่นวันที่ 10 มิถุนายน 2554 จาก <http://std.kku.ac.th/4830801696/nor1/index4.htm>
- กอบกุล กุลเสรีรุ่งโรจน์ (2546) ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการประกันภัยประเภทต่างของรถยนต์นั่งส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงบริหารธุรกิจ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) สารระสังเขปออนไลน์ คั่นคั่นวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2554 จาก <http://www.maejaechiangmai.tripod.com/page7>
- กิติ สุทธิสัมพันธ์ (2542) “จิตวิทยาสังคม” กรุงเทพมหานคร คั่นคั่นวันที่ 25 ตุลาคม 2554 จาก <http://www.chiangmaiwalkingstreet.com>
- ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลเมืองคลองแห (2554) สารระสังเขปออนไลน์ คั่นคั่นวันที่ 10 กันยายน 2554 จาก <http://www.klonghaecity.com/klonghae/index.php?module=InnoArticle&func=view&ctrl=page&lang=eng&id=27>
- ฉันทัช วรณณอนอม (2551) *หลักการมักคเทศก์* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ชลีจันทร์ ทองคำชู (2549) “การสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สารระสังเขปออนไลน์ คั่นคั่นวันที่ 17 กันยายน 2554 จาก http://library.utcc.ac.th/onlinethesis/detail.asp?bib_id=364
- ชูเกียรติ ไชยวุฒิ “ทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการโฮมสเตย์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาธุรกิจเกษตร) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2546) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ จังหวัดกระบี่ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำกัด

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ถนอมทรัพย์ บัวแก้ว (2548) ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์: ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ แขนงบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 29 กันยายน 2554 จาก <http://202.28103.55/BDcms/search.nsp?vies>
- ทองยูน บุตรโสภากา (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาท่าด่าน โสมสเคย์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองจังหวัดนครนายก
- ธงชัย สันติวงศ์. (2540).พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ชิตทิพย์ ชยธวัช (2548) *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร ซี.พี.บุ๊ค สแตนดาร์ด
- นราธิป ผลบุญธวัช (2547) “ทำการศึกษาบ้านพักโสมสเคย์ของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 2 กันยายน 2553 จาก <http://elibrary.trf.or.th/activate.asp>
- นิชากร ณ์ฐิเจริญลาภ (2550) “การจัดการธุรกิจโสมสเคย์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นิภาพร ชุมประเวศ (2554)ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการบริการบัตรเครดิต ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการจัดการ แขนงบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 10 ตุลาคม 2554 จาก <http://202.28.103.55/Dcms/search.nsp?vies>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) *การวางแผนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน* มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ประชิด สกฤษณ์พัฒน์และคณะ (2548) *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ* กรุงเทพมหานคร บริษัทอัลฟ่า มิเลินเนียม จำกัด
- ประพันธ์ สหัทธิมย์ (2548) “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงออนเซ็นนครินทร์” (ออนไลน์) ค้นคืนวันที่ 11 มิถุนายน 2554 จาก <http://www.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปรีชา แดงโรจน์ (2544) *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21* กรุงเทพมหานคร
ไฟว์ แอนด์ โฟร์ พรินติ้ง
- ปิยวรรณ ศักดิ์ศรี(2548) “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตพื้นที่พะโต๊ะ จังหวัดชุมพร” (ออนไลน์) ค้นคืนวันที่ 11 มิถุนายน 2554
จาก <http://www.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse>
- ปิยวรรณ ศักดิ์ศรี (2548) “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตพื้นที่พะโต๊ะ จังหวัดชุมพร” (ออนไลน์) ค้นคืนวันที่ 11 มิถุนายน 2553
จาก <http://www.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse>
- พจนา สวนศรี (2549) *การจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ* พิมพ์ครั้งที่ 2
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
- พรพิมล ปาฐะเดชะ (2550) “ การท่องเที่ยวแบบไม่เคยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่หมู่บ้านป่าสักงาม ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 17 กันยายน 2554
จาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/theses/detail.php?id=16502&word
- พรพิมล วิกรัยพัฒน์ (2546) *ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว* คณะศิลปศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยี ราชมนกล วิทยาเขตพายัพ เชียงใหม่
- พวงพิศ บุญระรัตน์ (2549) “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ใน
จังหวัด สมุทรสงคราม”
- ไพฑูรย์ นิยมมา (2550) “วิจัยเรื่อง การพัฒนาเครือข่ายโฮมสเตย์ในเขตอีสานใต้ ปัจจุบันโฮมสเตย์
ไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท” (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 2 กันยายน 2553
จาก <http://elibrary.trf.or.th/activate.asp>
- ยุทธ สมลา (2549) “ศึกษาแหล่งโฮมสเตย์ภายใต้กรอบเศรษฐกิจพอเพียงโดยวิเคราะห์
องค์ประกอบ 8 ด้าน ของมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย” (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 2
กันยายน 2553 จาก <http://elibrary.trf.or.th/activate.asp>
- ยุทธ ไกยวรรณ (2553) *พื้นฐานการวิจัย กรุงเทพมหานคร ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ*

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เยาวมาศ สันติมณีรัตน์ สันติมณีรัตน์ (2546) ความคิดเห็นของพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการจัดการ แขนงบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 29 กันยายน 2554 จาก <http://202.28.103.55/Dcms/search.nsp?vies>
- รัตนา คงมั่น 2548 การวิเคราะห์โครงสร้างการจัดการของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัด เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- รัศมี พันธุลาก (2545) “ความคิดเห็นของนักวิชาการสาธารณสุขระดับตำบลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่ด้านวิชาการ” ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร สาธารณสุข มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 5 กันยายน 2554 จาก <http://202.28.103.55/Dcms/search.nsp?view>
- วรรณมา วงศ์วานิช (2548) ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร บริษัท วิวัฒน์ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด
- สิริจิตรา ฤกษ์บ่าย (2550) “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” ปริญญานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ (ออนไลน์) ค้นคืนวันที่ 11 มิถุนายน 2554 จาก <http://www.thailis.or.th/tdc//browse.php?option=show&browse>
- สุดา เรืองรุจิระ (2543) หลักการตลาด กรุงเทพมหานคร ประกายพริก
- สุดาพร กุศลบุตร (2549) หลักการตลาด(สมัยใหม่) กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- สุวิมล แม้นจริง (2546) การจัดการตลาด กรุงเทพมหานคร เอช. เอ็น. กรุ๊ป
- เสาวนีย์ แสงสีด้า. (2548). ปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการของผู้ใช้บริการที่บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่ ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม มหาวิทยาลัยทักษิณ
- อากม อาจแสง (2546) “สำรวจศักยภาพที่อยู่อาศัย และปัญหาจากการปรับที่พักอาศัยในพื้นที่เกาะเกร็ดเพื่อเป็นที่พักโฮมสเตย์” (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 29 สิงหาคม 2553

บรรณานุกรม (ต่อ)

อุดม เชยกีวงศ์และคณะ (2548) *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ* กรุงเทพมหานคร บริษัทอัลฟา มิเลินเนียม

จำกัด

อุทิศ แก้วขาว (2543) “ความคิดเห็นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับคุณลักษณะของนายกเทศมนตรี :

กรณีศึกษาเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา” มหาวิทยาลัยขอนแก่น

โฮมสเตย์ไทยแลนด์ (2548) สารสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 10 มกราคม 2554

จาก <http://www.homestaythailand.org/history.phy>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นสำหรับ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน การใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ การเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ หน่วยงานหรือองค์กรในเขตเทศบาลเมืองคลองแห

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล โดยมีเกณฑ์ ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ไม่ต้องกรอก ชื่อ-สกุล ลงในแบบสอบถาม คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ท่านสามารถตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ โดยไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะนำผลไปใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัย

3. การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ด้วยดี หากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้

นางสาววิวรรณ พวงสอน

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม
สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริง

สำหรับผู้วิจัย

id

1. เพศ

() หญิง

() ชาย

 v1

2. อายุ

() ต่ำกว่า 25 ปี

() 25-35 ปี

() 36-46 ปี

() มากกว่า 46 ปี

 v2

3. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

() หม้าย/หย่าร้าง

 v3

4. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)หรือเทียบเท่า

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)หรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าระดับปริญญาตรี

 v4

5. อาชีพ

() นักเรียน

() นิสิต/นักศึกษา

() เกษตรกร

() รับจ้าง

() พ่อบ้าน/ แม่บ้าน

() พนักงานบริษัทเอกชน

() รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ธุรกิจส่วนตัว

() อื่นๆ

 v5

6. รายได้ต่อเดือน

v6

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() 5,000-10,000 บาท

() 10,001- 15,000 บาท

() 15,000- 20,000บาท

() 20,001- 25,000 บาท

() 25,000 บาทขึ้นไป

7. ท่านเคยใช้บริการที่พักโฮมสเตย์หรือไม่

v7

() เคย

() ไม่เคย

8. เทศบาลเมืองคลองแหมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการที่พักโฮมสเตย์หรือไม่

v8

() มี

() ไม่มี

9. ท่านเคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์หรือไม่

v9

() เคย

() ไม่เคย

10.หน่วยงานราชการ หรือองค์การในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้กระทำกิจกรรมด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) v10

() กำหนดมาตรการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อม

() การพัฒนาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว

() การรักษาความสะอาดในชุมชน

() กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวัน

() อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อมูล	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. เขตเทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์						☐ v11
2. ท่านคิดว่าควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์บริเวณใกล้ ๆ กับตลาดน้ำคลองแห						☐ v12
3. ท่านคิดว่าในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีศักยภาพและความพร้อมต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์						☐ v13
4. การให้บริการที่พักโฮมสเตย์เป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น						☐ v14
5. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น						☐ v15
6. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห						☐ v16
7. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวและเข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมากขึ้น						☐ v17
8. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์มีประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห						☐ v18
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการสร้างที่พักโฮมสเตย์						☐ v19
10. เทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสนับสนุนให้ความร่วมมือต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์						☐ v20

ข้อมูล	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
11. เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความรู้และข้อมูล ข่าวสารแก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการ ให้บริการที่พักรีสอร์ท						☐ v21
12. ท่านคิดว่าตลาดน้ำคลองแหมีทรัพยากรการ ท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากพอต่อการลงทุนในการสร้าง ธุรกิจรีสอร์ท						☐ v22
13. เทศบาลเมืองคลองแหมีธรรมชาติที่สวยงามจึงทำ ให้เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยว						☐ v23
14. เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างที่พักรีสอร์ท						☐ v24
15. สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมี เอกลักษณ์ต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น						☐ v25
16. ประชาชนในชุมชนมีการกำหนดกิจกรรมให้แก่ นักท่องเที่ยวเหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรมและ สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น						☐ v26
17. ประชาชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสร้างที่พักรีสอร์ทจากเทศบาลเมือง คลองแห						☐ v27
18. ผู้นำชุมชนมีการจัดเตรียมหน่วยประสานงาน กลางในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไว้เพื่ออำนวยความสะดวก แก่นักท่องเที่ยว						☐ v28
19. เทศบาลเมืองคลองแหสามารถจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ						☐ v29
20. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักรีสอร์ท ทำให้ เศรษฐกิจในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้รับการ พัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น						☐ v30

ข้อมูล	ระดับความคิดเห็น					
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	สำหรับ ผู้วิจัย
21. ชุมชนคลองแหมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์						☐ v31
22. มีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห						☐ v32
23. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชนเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยวได้						☐ v33
24. ท่านสามารถประกอบอาหารรวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นได้						☐ v34
25. ชุมชนคลองแหมีความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา						☐ v35
26. นักท่องเที่ยวสามารถใช้การคมนาคมขนส่งเข้าถึงชุมชนคลองแหและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย						☐ v36

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่
การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นสำหรับ ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา การใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลโดยมีเกณฑ์ ความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ไม่ต้องกรอก ชื่อ-สกุล ลงในแบบสอบถามคำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ท่านสามารถตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ โดยไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะนำผลไปใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัย

3. การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ด้วยดี หากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้

นางสาววิวรรณ พวงสอน

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม
สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริง

สำหรับผู้วิจัย

id

1. เพศ

() หญิง

() ชาย

v1

2. อายุ

() ต่ำกว่า 25 ปี

() 25-35 ปี

() 36-46 ปี

() มากกว่า 46 ปี

v2

3. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

() หม้าย/หย่าร้าง

v3

4. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)หรือเทียบเท่า

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)หรือเทียบเท่า

()ปริญญาตรี

() สูงกว่าระดับปริญญาตรี

v4

5. อาชีพ

() นักเรียน

() นิสิต/นักศึกษา

() เกษตรกร

() รับจ้าง

() พ่อบ้าน/ แม่บ้าน

() พนักงานบริษัทเอกชน

() รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ธุรกิจส่วนตัว

() อื่นๆ

v5

6. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() 5,000-10,000 บาท

() 10,001- 15,000 บาท

() 15,000- 20,000บาท

() 20,001- 25,000 บาท

() 25,000 บาทขึ้นไป

v6

7. ภูมิลำเนาของท่านจังหวัด.....

v7

8. ท่านเคยใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์หรือไม่

 V8

() เคย

() ไม่เคย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

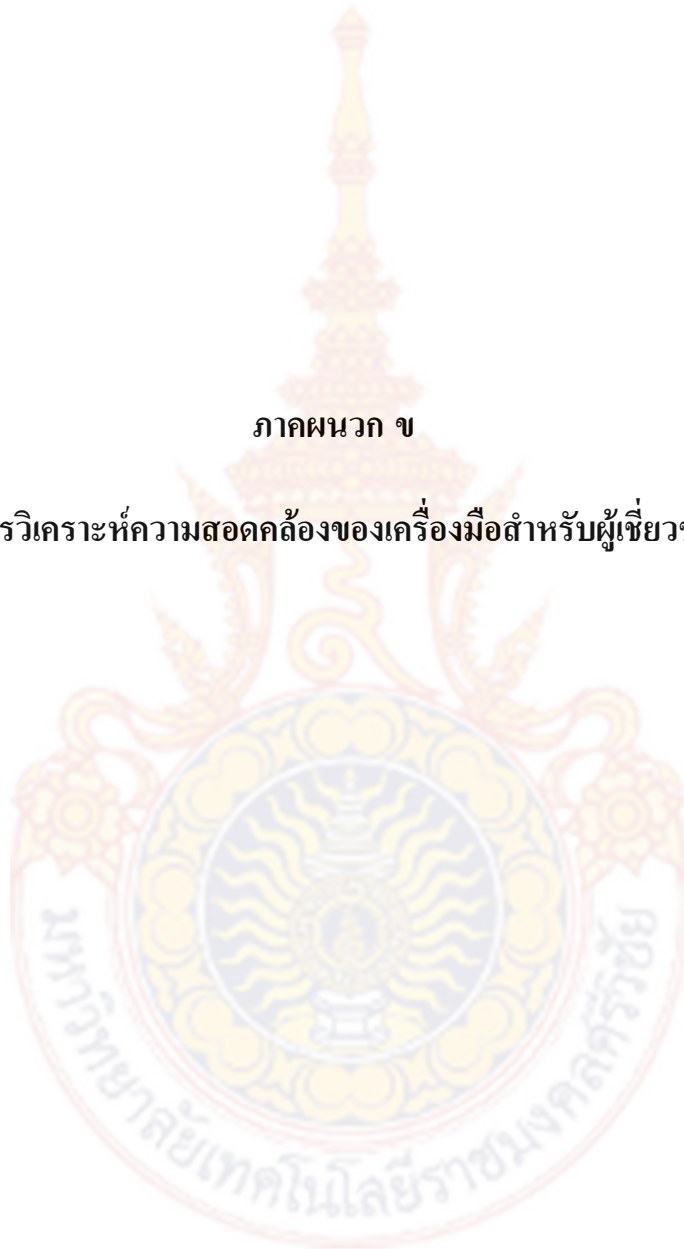
มาตรฐานโฮมสเตย์	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
ด้านการจัดการ						
1. มีระบบการจองเข้าพักที่สะดวกรวดเร็ว						☐ V22
2. มีการต้อนรับที่เป็นกันเองและอบอุ่นจากเจ้าของบ้านโฮมสเตย์						☐ V23
3. มีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความผิดพลาดให้แก่ลูกค้า						☐ V24
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว						
1. มีรายการนำเที่ยวเหมาะสมชัดเจน						☐ V25
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว						☐ V26
3. เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว						☐ V27
4. กิจกรรมท่องเที่ยวรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนในชุมชน						☐ V28
ด้านสภาพแวดล้อม						
1. มีบรรยากาศที่ดีปราศจากมลภาวะ						☐ V29
2. มีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว						☐ V30
3. มีมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ						☐ V31
4. มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงที่น่าสนใจ						☐ V32
5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว						☐ V33

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

มาตรฐานโฮมสเตย์	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
ด้านมูลค่าเพิ่ม						
1. มีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน						☐ V34
2. มีผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการจำหน่ายหรือเป็นที่ระลึก						☐ V35
3. การบริการมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา						☐ V36
ด้านการส่งเสริมการตลาด						
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โฮมสเตย์ตลาดน้ำคลองแห						☐ V37
2. มีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเอกสารแผ่นพับ ใบปลิว						☐ V38
3. มีป้ายโฆษณากลางแจ้งเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์						☐ V39
4. มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์						☐ V40

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม ชุดที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก
โฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

ข้อมูล	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1. เขตเทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์	+1	+1	+1	3	1
2. ท่านคิดว่าควรมีการสร้างที่พักโฮมสเตย์บริเวณใกล้ ๆ กับตลาดน้ำคลองแห	+1	+1	+1	3	1
3. ท่านคิดว่าในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีศักยภาพและความพร้อมต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์	+1	+1	+1	2	1
4. การให้บริการที่พักโฮมสเตย์เป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น	+1	+1	+1	3	1
5. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1
6. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห	+1	+1	+1	3	1
7. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวและเข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1
8. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์มีประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองคลองแห	+1	+1	+1	3	1
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินการสร้างที่พักโฮมสเตย์	+1	+1	+1	3	1
10. เทศบาลเมืองคลองแหควรมีการสนับสนุน ให้ความร่วมมือต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์	+1	+1	+1	3	1

ข้อมูล	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
11. เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการให้บริการด้านที่พักโฮมสเตย์	+1	+1	+1	3	1
12. ท่านคิดว่าตลาดน้ำคลองแหมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากพอต่อการลงทุนในการสร้างธุรกิจโฮมสเตย์	+1	+1	+1	3	1
13. เทศบาลเมืองคลองแหมีธรรมชาติที่สวยงามจึงทำให้เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1
14. เทศบาลเมืองคลองแหควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างที่พักโฮมสเตย์	+1	+1	+1	3	1
15. สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหมีเอกลักษณ์ต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น	+1	+1	+1	3	1
16. ประชาชนในชุมชนมีการกำหนดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยวเหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	+1	+1	+1	3	1
17. ประชาชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ๆ เกี่ยวกับการสร้างที่พักโฮมสเตย์จากเทศบาลเมืองคลองแห	+1	+1	+1	3	1
18. ผู้นำชุมชนมีการจัดเตรียมหน่วยประสานงานกลางในเขตเทศบาลเมืองคลองแหไว้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1
19. เทศบาลเมืองคลองแหสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ	+1	+1	+1	3	1
20. ท่านคิดว่าการสร้างที่พักโฮมสเตย์ ทำให้เศรษฐกิจในเขตเทศบาลเมืองคลองแหได้รับการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1

ข้อมูล	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
21. ชุมชนคลองแหมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์	+1	+1	+1	3	1
22. มีกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันภายในชุมชนคลองแห	+1	+1	+1	3	1
23. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชนเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยวได้	+1	+1	+1	3	1
24. ท่านสามารถประกอบอาหารรวมถึงเผยแพร่อาหารประจำท้องถิ่นได้	+1	+1	+1	3	1
25. ชุมชนคลองแหมีความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา	+1	+1	+1	3	1
26. นักท่องเที่ยวสามารถใช้การคมนาคมขนส่งเข้าถึงชุมชนคลองแหและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างสะดวกสบาย	+1	+1	+1	3	1

แบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองคลองแหที่มีต่อด้านที่พัก
โฮมสเตย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
ด้านที่พัก					
1. ลักษณะบ้านเป็นสัดส่วน	+1	+1	+1	3	1
2. ที่พักโฮมสเตย์มีห้องนอนแยกเป็นสัดส่วน	+1	+1	+1	3	1
2. ห้องนอนมีความสะอาด	+1	+1	+1	3	1
3. ห้องน้ำ ห้องส้วมมีความสะอาดและปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1
4. มีมุมพักผ่อนภายในบ้าน	+1	+1	+1	3	1
ด้านอาหารและโภชนาการ					
1. อาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ	+1	+1	+1	3	1
2. มีอาหารพื้นบ้านประจำท้องถิ่น	+1	+1	+1	3	1
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในครัวถูกสุขลักษณะ	+1	+1	+1	3	1
4. ใช้วัตถุดิบในการประกอบอาหารที่มีคุณภาพ	+1	+1	+1	3	1
ด้านความปลอดภัย					
1. มีความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	+1	+1	+1	3	1
2. มีการจัดระบบความปลอดภัยและจัดเวรยามดูแลรักษาทรัพย์สิน	+1	+1	+1	3	1
3. เครื่องใช้ไฟฟ้ามีความปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
4. บ้านพักมีความแข็งแรงและปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1
ด้านการจัดการ					
1. มีระบบการจองเข้าพักที่ไม่ยุ่งยาก	+1	+1	+1	3	1
2. มีการต้อนรับที่เป็นกันเองและอบอุ่นจากเจ้าของบ้าน	+1	+1	+1	3	1
3. มีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความผิดพลาดให้แก่ลูกค้า	+1	+1	+1	3	1
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว					
1. มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1
3. เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว	+1	+1	+1	3	1
4. กิจกรรมท่องเที่ยวรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนในชุมชน	+1	+1	+1	3	1
5. มีรายการนำเที่ยวเหมาะสม ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1
ด้านสภาพแวดล้อม					
1. มีบรรยากาศที่ดี	+1	+1	+1	3	1
2. มีการดูแล รักษา แหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1
3. มีมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	+1	+1	+1	3	1
4. มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1
5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
ด้านมูลค่าเพิ่ม					
1. นำวัตถุดิบมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	+1	+1	+1	3	1
2. มีการผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกหรือจำหน่าย	+1	+1	+1	3	1
3. การบริการมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา	+1	+1	+1	3	1
ด้านการส่งเสริมการตลาด					
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โสมสเด็จตลาดน้ำคลองแห	+1	+1	+1	3	1
2. มีการแจกข้อมูลที่เป็นเอกสาร ใบปลิว	+1	+1	+1	3	1
3. มีป้ายโฆษณากลางแจ้ง	+1	+1	+1	3	1
4. มีการเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	+1	+1	+1	3	1

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๐๙/๑๓๐

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาววิวรรณ พวงสอน ได้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาศักยภาพด้านที่พิกโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล เพื่อให้เครื่องมือในการดำเนินการวิจัยมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น ในการนี้ คณะศิลปศาสตร์ ขอบขออนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. ดร.ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง
๒. รองศาสตราจารย์วรสิทธิ์ มุทเมธา
๓. อาจารย์รุจิรพรรณ คงช่วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณอมศรี เจนวิถีสุข)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

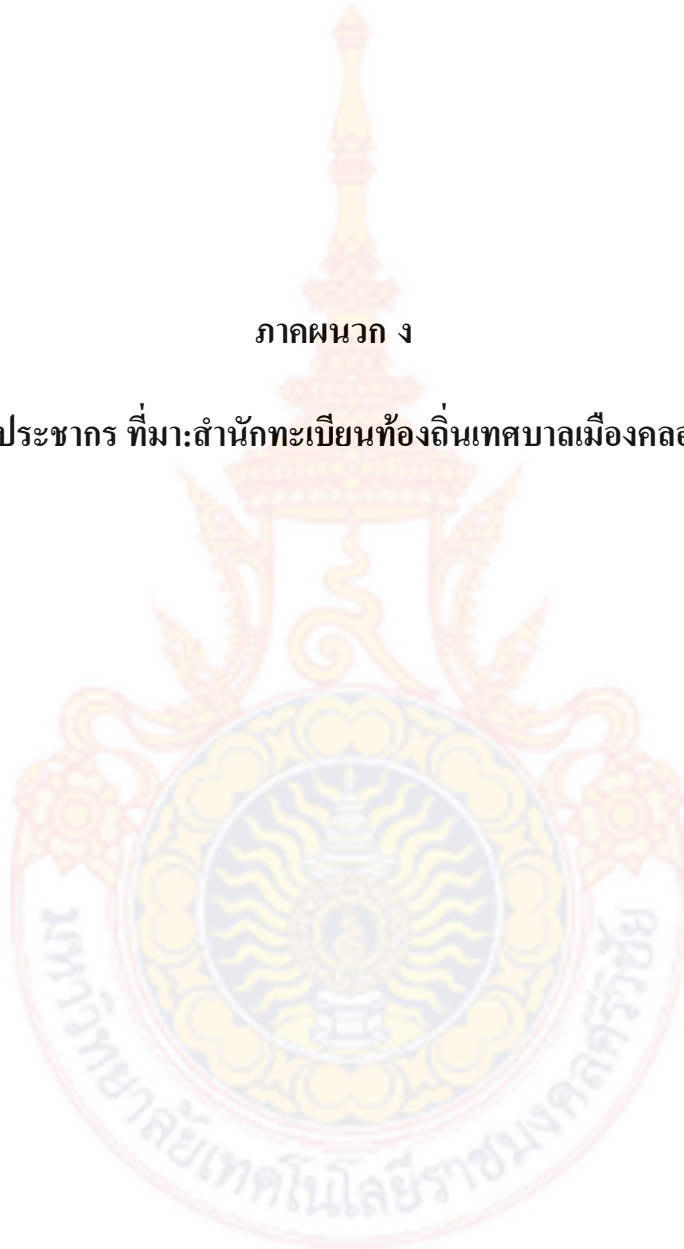
ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะศิลปศาสตร์

โทร. ๐๗๔-๓๒๔๒๔๖ ต่อ ๑๒๐๑ หรือ ๐๗๔-๓๑๗๑๘๙

โทรสาร (๐๗๔) ๓๑๗๑๙๐ ต่อ ๑๑๑

ภาคผนวก ง

ข้อมูลประชากร ที่มา: สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห

สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห
ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร			ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง			ครัวเรือน	หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		
หมู่ 1 บ้านท่าโพธิ์	3,645	3,994	7,639	2,677	3,056	5,733	3,172	
หมู่ 2 บ้านหนองบัว	776	805	1,581	552	629	1,181	510	
หมู่ 3 บ้านคลองแห	1,085	1,212	2,297	788	911	1,699	1,026	
หมู่ 4 บ้านคลองเตย	3,927	4,603	8,530	2,829	3,562	6,391	5,574	
หมู่ 5 บ้านปากัน	957	1,107	2,064	703	851	1,554	878	
หมู่ 6 บ้านหนองนอยชัย	690	745	1,435	515	585	1,100	504	
หมู่ 7 บ้านทุ่งปาม	350	356	706	257	267	524	279	
หมู่ 8 บ้านท่าช้าง	252	258	510	164	181	345	142	
หมู่ 9 บ้านทุ่งนา	330	353	683	239	269	508	155	
หมู่ 10 บ้านหนองทราย	361	324	685	235	238	473	200	
หมู่ 11 บ้านเกาะหมี่	1,458	1,586	3,044	1,071	1,201	2,272	1,000	
หมู่ 77 ทะเบียนบ้านกลาง	20	16	36	-	-	-	1	
รวม	13,851	15,359	29,210	10,030	11,750	21,780	13,441	

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(นางสาวพรรณทิพา หงส์พันธ์กุล)

ภาคผนวก จ

ระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยพ.ศ. 2548

ระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย
พ.ศ. 2548

โดยที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้ออกประกาศเรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย เมื่อวันที่ มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งมีคุณลักษณะตามดัชนีชี้วัดมาตรฐาน 8 ด้าน ประกอบด้วย ที่พัก อาหารและโภชนาการ ความปลอดภัย การจัดการ กิจกรรมท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม มูลค่าเพิ่ม และการส่งเสริมการตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เรื่อง มาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548 ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548”

ข้อ 2 ระเบียบจัดทำขึ้นตามประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย” หมายถึง โฮมสเตย์ที่จัดบริการอยู่ในระดับมาตรฐาน 8 ด้าน ประกอบด้วย ที่พัก อาหารและโภชนาการ ความปลอดภัย การจัดการ กิจกรรมท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม มูลค่าเพิ่ม และการส่งเสริมการตลาด ตามประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เรื่อง มาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548

“การประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย” หมายถึง กระบวนการและวิธีการตรวจสอบและประเมิน มาตรฐานการจัดการบริหารด้านต่าง ๆ ของโฮมสเตย์

“เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย” หมายถึง เครื่องหมายที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ออกให้โฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548 และได้ออกประกาศให้ ทราบทั่วกันแล้ว

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ตามระเบียบ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548

“หนังสือรับรอง” หมายถึง หนังสือรับรองที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวออกให้แก่โฮมสเตย์ที่ ผ่านการประเมินมาตรฐาน

“ผู้อำนวยการ” หมายถึง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“คณะทำงาน” หมายถึง คณะบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือ คณะกรรมการ

ข้อ 5 ให้มีคณะกรรมการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยระดับชาติคณะหนึ่งประกอบด้วย บุคคลทั้ง ภาครัฐและเอกชน มีจำนวนไม่เกิน 15 คน ตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวแต่งตั้ง

ข้อ 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกำหนด

ข้อ 7 ให้มีคณะกรรมการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ระดับจังหวัดคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกิน 9 คน ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

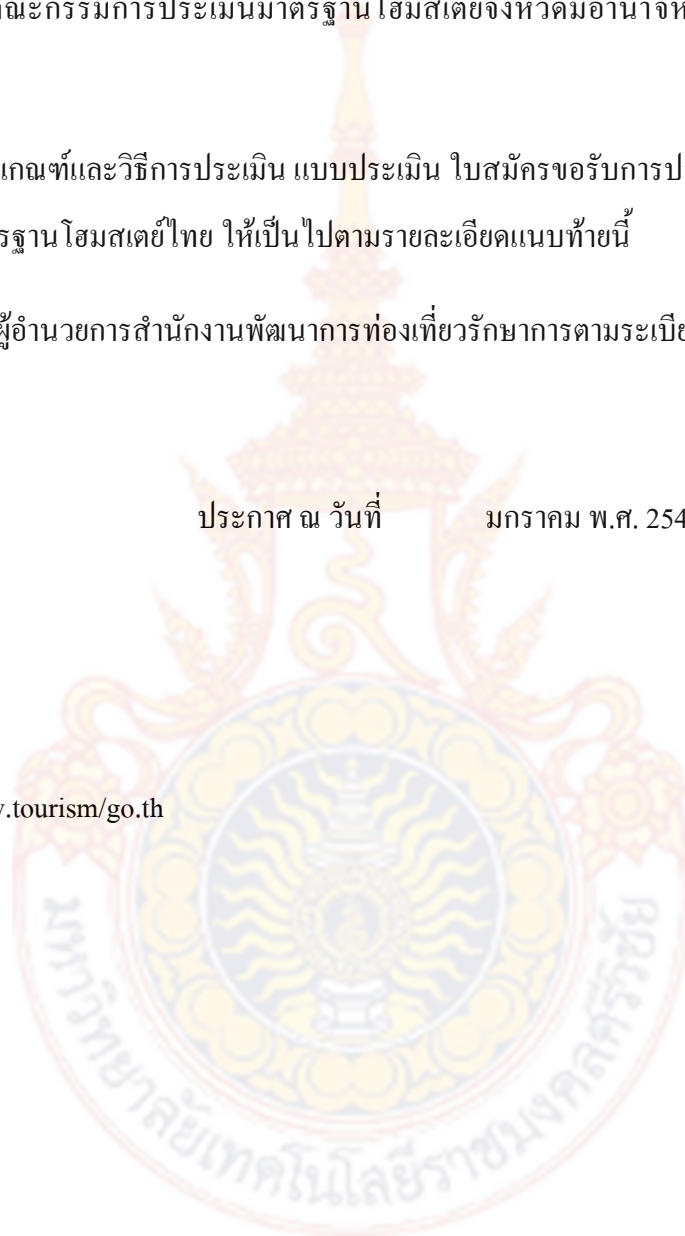
ข้อ 8 ให้คณะกรรมการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

ข้อ 9 หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน แบบประเมิน ใบสมัครขอรับการประเมินและแบบรายงานการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ให้เป็นไปตามรายละเอียดแนบท้ายนี้

ข้อ 10 ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ มกราคม พ.ศ. 2548

ที่มา: <http://www.tourism.go.th>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นางสาววิวรรณ พวงสอน
วัน เดือน ปีเกิด	11 พฤศจิกายน 2522
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	63/108 ซอยกาญจนวนิช 33 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย อัตรา 1.3)
สถานที่ทำงาน	อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการ โรงแรม สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2440	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2542	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลภาคใต้ วิทยาเขตสงขลา (คณะวิชาอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม) อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2544	ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนครใต้ จ.กรุงเทพฯ (คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการโรงแรม) กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยสยาม กรุงเทพมหานคร (คณะธุรกิจบริหารบัณฑิต สาขาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางไพพรรณ มุ่งศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	17 มีนาคม 2503
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	28 ม. 7 ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่ทำงาน	อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2517-2521	มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2522-2525	ระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544-2546	ระดับปริญญาโท ภาษาศาสตร์ประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางจินตนา เจริญเนตรกุล
วัน เดือน ปี เกิด	3 มิถุนายน 2515
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	21 ถนนราชดำเนินนอก ตำบล บ่อหย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาเกษตรกรรม ศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2533	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
พ.ศ. 2535	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พระนครใต้ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2537	ปริญญาตรี คณะศิลปศาสตรบัณฑิต อาหารและโภชนาการ-พัฒนา ผลิตภัณฑ์ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พระนครใต้ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	ปริญญาโท คณะศิลปศาสตรมหาบัณฑิต อาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางรัชดา เพ็ชรชระ
วัน เดือน ปี เกิด	16 สิงหาคม 2502
สถานที่เกิด	อ.เมือง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	๑๑๗/๑๐ หมู่ ๘ ถนนสงขลา -นาทวี ตำบลทุ่งหวัง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ (พนักงานราชการ)
สถานที่ทำงาน	อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวรนารีเฉลิม อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวรนารีเฉลิม อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2527	ระดับปริญญาตรี เศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขา การค้าระหว่างประเทศ วิชาโท การโรงแรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	ระดับปริญญาตรี คหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา การจัดการโรงแรมและภัตตาคาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2543-ปัจจุบัน	กำลังศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุชัญญา ฐิโตปการ
วัน เดือน ปี เกิด	9 พฤษภาคม 2519
สถานที่เกิด	ตำบลสะแดง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	139/102 ถนนริมทางรถไฟ ตำบลบ่อียง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย อัตรา 1.5)
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2539	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คหกรรมศาสตร์ทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้
พ.ศ. 2543	ระดับปริญญาตรี คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์ศึกษาทั่วไป) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้สงขลา ปริญญาโท คศ.ม.(พัฒนาการครอบครัวและเด็ก)
พ.ศ. 2549	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร